

Aleksandar Đaja

DORĆOL DREAM

scenario za igrani film
(prema autorovom scenariju za tv seriju "Mansarda")

Beograd, 2006.

U l o g e :

MARKO

Diplomirani student slikarstva, pomalo luckast, želi da postane veliki slikar, zaljubljuje prirode.

VERA

Njegova mlađa sestra, student kostima na FPU, šarmantna i ljupka, radi za više modnih časopisa i tako dolazi do "kinte". Osoba sa oštećenim sluhom, koja se izražava gestom, ali i dosta razumljivo, glasom. Čita sa usana.

GVOZDEN

Predsednik Kućnog saveta, potpukovnik u penziji, bivši vojni obaveštajac kome je uglavnom dosadno, bori se protiv «onih».

GĐA KRUNA

Stara beograđanka koja je, zapravo, vlasnica nacionalizovane zgrade u kojoj stanuje u manjem stančiću, voli Veru i nastoji da je dobro uda. Logično, ne podnosi Gvozdena.

MINA

Mlada glumica i pevačica , kojoj je karijera u usponu, takođe zaljubljuje prirode.

NENAD

(Kapiten košarkaškog tima iz parka: «Dorćol kings», gimnazijalac, ne voli školu, ali zato voli sve ostalo. Vođa «Pokreta dečjeg otpora» protiv pretvaranja parka u javnu garažu na tri sprata. Glavni GVOZDENOV obaveštajac.

PEĐA

pozorišni reditelj i kandidat za upravnika pozorišta

JOVANA

Nenadova simpatija, učenica osmog razreda.

ALEKSA

sumnjiva ličnost, opštinski špijun

**Sekvenca 1.
PREDSTAVA**

1. ENT. MANSARDA

VERA se budi. Ustaje iz kreveta. Odlazi u kupatilo. Umiva se. Pere zube. Rasčešljava kosu. Vraća se. Prilazi čajnoj kuhinjici, stavlja džezvu za kafu. Začuje se zvonce i zasvetli sijalica na ulaznim vratima. Ona priđe vratima. Otvori ih. Sa spoljne strane je Marko sa dva kofera kraj sebe i velikim štafelajem u rukama! Ona od iznenađenja gotovo da i ne može da se pomeri. Izražava se gestom, ali, dosta razumljivo i glasom.

MARKO
Zdravo, sestrice...
VERA
Marko...!?
MARKO
Ja, keve mi... Mogu li unutra?
VERA
Naravno!... Kafu?
MARKO
Kafa će biti super, baš si srce!

MARKO uđe, spusti koferu, sedne u fotelju. Ona sedne prekoputa njega, u drugu fotelju. MARKO gleda oko sebe.

MARKO
Baš si "kul" sredila ovaj tavan.
VERA
Hvala... Kad si ti stigao?
MARKO
Malopre... Avion je kasnio tri sata, bolje da sam se iz Pariza dovezao kočijom, ko u vreme musketara!
VERA
Posvađao si se sa ujka Pjerom?
MARKO
Zavisi...
VERA
Znači, jesi... I, kad se vraćaš?
MARKO
U Pariz? Nikad!
VERA
A, tvoje slikanje?
MARKO
Ima slikara i u Beogradu. Kao ti, na primer.
VERA
Ja sam samo kostimograf.

MARKO

Da, kostimograf, ali i novinar? Još uvek radiš u onom modnom časopisu?

VERA

Da.

MARKO

A, pozorište? Znam koliko si zainteresovana da praviš kostime za neku predstavu.

VERA

Biće i toga. Polako... Pa, gde ćeš da stanuješ...?

MARKO

Nemam pojma, naći ću nešto...

VERA

Ostani kod mene.

MARKO

Ne, to ne dolazi u obzir!...

VERA

Gluposti! Ovaj stan je i tvoj i moj.

MARKO

Da, znam da su nam ga roditelji kupili, ali dok sam se ja zezao, ti si ga sređivala... Ako i ostanem, to će biti samo par dana, dok se ne snađem za nešto... Vri kafa!

VERA brzo ode do šporeta. Zakuva kafu, posluži je i opet sedne naspram MARKA. Najednom, brzo i kratko kucanje, a onda se ulazna vrata se naglo otvore, užurbano i uspaničeno uđe MINA i krene pravo, kao da je u svojoj kući, ka VERINOM stočiću za šminku.

MINA

Nećeš mi verovati: nestala mi je maskara, i to baš na dan premijere!

VERA

Ovo je Mina, moja najbolja komšinica!

MARKO skoči iz fotelje vidno impresioniran MININOM pojavom i pruži joj ruku. Ona se rukuje.

MARKO

Marko, slikar iz Pariza... i Verin brat.

MINA

Mina, glumica ovdašnja.

MARKO

Ljubim ruku, madmoazel.

MINA

Mersi... Vera, dolaziš li večeras na predstavu?

VERA

Dolazim, sigurno.

MINA

Našla sam maskaru. Hvala ti, srce si! Povedi i svog brata iz Pariza!... Orevoar, vidimo se u Pozorištu!

MINA, brzo kao tajfun, kako je i ušla, tako i izađe kroz vrata.

MARKO
 Super ti je ova komšinica... Stvarno je glumica?
 VERA
 Da, iz "Pozorišta na Terazijama". Hoćeš li večeras sa mnom na predstavu?
 MARKO
 Ne znam, ne bi da smetam, mislim, ako izlaziš s nekim...
 VERA
 Ne, sama sam.
 MARKO
 Onda, O.K.!

Zvonce i svetlo na ulaznim vratima (koja se, očigledno, barem preko dana ne zaključavaju, a zatim unutra upadne GVOZDEN, koji brzo uđe i povuče VERU u "bezbedni kuta".. Pre no što progovori, ponovo se osvrne svuda oko i iznad sebe, proveravajući ima li "prislušnih uređaja".

GVOZDEN
 "On" dolaze...!
 VERA
 Ko...?
 GVOZDEN"
 "Oni"! Imam izveštaj od svog specijalnog obaveštajca sa terena: na redu je parkić!
 VERA
 Ne razumem...
 GVOZDEN
 Vera, slušaj me pažljivo. Ovo ću reći samo jedanput: hoće da unište naš lepi parkić i da na tom mestu naprave garažu na tri sprata i – benzinsku pumpu!
 VERA
 Ali, ko?
 GVOZDEN
 Ništa više ne mogu da kažem, i ovako sam mnogo rekao. Zakazujem vanredni sastanak Kućnog saveta na uobičajenom mestu za sutra u 10 sati! Prijem!
 VERA
 Dobro, prijem...

Pojavi se MARKO sa paletom i četkicom u ruci, u radnom mantilu isflekanom od raznih boja. GVOZDEN, koji kao da tek sada ugleda MARKA, vidno se prenerazi!

GVOZDEN
 Šta!? Špijun...!
 VERA
 To je moj brat, Marko. Stanovaće kod mene neko vreme.
 MARKO
 Dobar dan.

GVOZDEN
 Brat?... Jesi li sigurna?
 VERA
 Naravno da jesam.
 GVOZDEN
 Proveri ti to još jedanput!... Ne zaboravi: sutra!
 VERA
 Razumem, sutra.
 GVOZDEN
 Zdravo!

Žurno, jednako oprezno kao što je i došao, pođe ka izlaznim vratima. Na njima još jedanput zastane, ponovo osmotri MARKA i krajnje sumnjičavo zavrta glavom. Izađe.

MARKO
 Koji ti je ovaj moron?
 VERA
 Gvozden, predsednik Kućnog saveta. Inače, potpukovnik u penziji.
 MARKO
 Vidi se da je dugo boravio u "posebnim uslovima".
 VERA
 Dobar je on.
 MARKO
 Dobar, znam... Samo, ako se čovek navikne...

Ponovo zvonce na vratima. VERA otvara vrata. Ulazi GĐA KRUNA. I ona nastupa dosta konspirativno, takođe se osvrćući za sobom u proveri da li je neko prati.

GĐA KRUNA
 Šta je hteo onaj matori?
 VERA
 Ima nešto važno za sutra.
 GĐA KRUNA
 Važno? Ha! Sve što je imao da kaže, on je rekao još 45-e! (**Spazi Marka**)... lju! Ko je ovo?
 VERA
 To je Marko, moj brat.
 GĐA KRUNA
 Jesi li sigurna da ti je brat?
 VERA
 Naravno da jesam!
 GĐA KRUNA
 Šta ja znam, danas se ljudi lažno predstavljaju... Hm, dakle brat.
 Pa, dobro... Zdravo mladiću...
 MARKO
 Bon žur, madam...
 GĐA KRUNA
 Kruna.

MARKO

Gospođa Kruno. Drago mi je da sam vas upoznao.

GĐA KRUNA

More, mante se tih tričarija... A, što ste tako, kako da kažem. isflekani?

MARKO

Takav mi je posao. Ja sam slikar.

GĐA KRUNA

Slikar? A, od čega živite?

MARKO

Snalazim se...

GĐA KRUNA

Pa da, danas se svi "snalaze"... Niko ništa i ne radi.

MARKO

Izvinite, moram da raspakujem pribor.

MARKO ode u drugi deo mansarde, prema svom štafelaju. VERA i GĐA KRUNA ostanu same, okrenute jedna prema drugoj.

GĐA KRUNA

Brat, kažeš? Nije... nešto drugo?

VERA

Stvarno mi je brat!

GĐA KRUNA

Dobro, dobro, nisam ja neki agent kao Gvozden, pa da ispitujem. Samo, da ti kažem: mlada si, lepa... Nemoj mnogo da čekaš, vreme leti. Ja to najbolje znam. A, vidim i kako te mladići gledaju.

VERA

Ali...

GĐA KRUNA

Nema "ali"! To što ne čuješ – to ne znači ništa! Važna je duša, srce, a ti toga imaš na pretek, i to mladići vole! Govorim ti kao što bih govorila svojoj najrođenijoj ćerki da je imam. A sad idem, razgrabiće svež hleb, a onda moram da jedem prepečene crepove, s kojima možeš čoveku da razbiješ glavu!... Zdravo, Vera – pazi se, dušo!

VERA

Doviđenja, gđa Kruno.

GĐA KRUNA izađe. MARKO se pojavi, ovoga puta definitivno umazan svim bojama po licu i telu – noseći u rukama košarkašku loptu!

MARKO

Sestrice, neko me je gađao loptom...!

Zvonce i svetlo na ulaznim vratima. Uđe NENAD u košarkaškom dresu, osmotri situaciju...

NENAD

Ćao, Vera! Izvini, uletela nam je lopta kroz tvoj prozor...**(Marku)**
Mogu li da je uzmem?

MARKO

Ćekaj, polako... Kako si uspeo da kořarkařku loptu ubaciř kroz prozor na mansardi?!

NENAD

Pa, deřava se... Malo jaći řut, i ode!

MARKO

Ode?... Na peti sprat?

NENAD

Nisam ja: pucao je neki bilder, diře tegove od jutra do mraka.
Kařem mu lepo: nije ti ovo teretana, lopta treba samo da klizne preko prstiju – a on, ko kamena s ramena!

MARKO

Ma, nemoj? I bař na moje platno?

NENAD

Izvini, nije namerno...

VERA

Marko, daj mu loptu...

MARKO

(Nevoljno mu vrati loptu) Oni treba da se takmiće u bacanju kugle, a ne da igraju kořarku

NENAD

(Uzme loptu i pruži mu ruku) Hvala. Ja sam Nenad.

MARKO

Ja sam Marko.

NENAD

Super! Ćao, Vera!

NENAD izađe iz stana, lupkajući loptu o pod.

MARKO

řta je tu super? Kakav ti je, bre, sestrice, ovo komřiluk? Da nema Mine, rekao bih da sam u psihijatrijskoj ustanovi.

VERA

U redu, a sada – pravac kupatilo!

2. EXT. PARKIĆ.

VERA izlazi iz zgrade sa torbom o ramenu. Odlazi u redakciju. Prolazi kroz parkić koji se nalazi između visokih zgrada. U parkiću puno dece. Manja deca su u pesku, veća na ljuljařkama, a najveća igraju basket pod jednom kořarkařkom tablom. Ona priđe mladim kořarkařima. Oni naćas prekinu igru, a iz ekipe se izdvoji jedan dećak koji dođe do VERE. To je NENAD. On neřto objařnjava VERI, a zatim se pozdrave na kořarkařki naćin, lupnuvři řakom o řaku. Vera nastavi dalje, a NENAD se vrati u igru. Na okolnim klupama sede roditelji, penzioneri, slućajni prolaznici, itd... I deca i roditelji pozdravljaju Veru: vidimo da je ona poznata i omiljena lićnost u kraju.

3. ENT. REDAKCIJA MODNOG ĆASOPISA.

Uobičajena situacija u redakciji.

4. EXT. PARKIĆ.

Iz zgrade izlazi i Marko, obučen i doteran za pozorište – ali, na svoj način. I on prolazi kroz parkić, posmatrajući mlade košarkaše, koji koriste poslednje svetlo pred zalazak sunca da završe igru.

5. ENT. POZORIŠNA SALA.

(Pratimo odabranu, ili završnu scenu iz jedne od predstave Pozorišta na Terazijama, u kojoj igra Mina Lazarević. Kraj predstave. Glumci sa Minom se klanjaju publici. Kamera švenkuje na prvi red, u kome oduševljeno aplaudiraju MARKO i VERA).

6. ENT. POZORIŠNI BIFE.

Uobičajena gungula nakon predstave. Za jednim stolom, uz druge goste, sede VERA, MINA I MARKO i PEĐA, koji razgleda neke VERINE skice za kostime.

MINA

Peđa, jesam li ti rekla da moja komšinica Vera radi fenomenalne kostime?

PEĐA

Pa, ovo, zaista, ko da je pravljeno za moju novu predstavu!

VERA

Za koju?

PEĐA

Neka to za sada bude tajna, ali, bogami, vi ćete mi biti kostimograf.

VERA

Ma, preterujete...

MINA

Vera, dušo, Peđa je tako škrt na komplimentima, da sam ja, večeras, naprosto zapanjena njegovim izlivom iskrenih osećaja!... Inače, šta da vam kažem: svaka vam je predstava priča za sebe. Ali, premijera, to je nešto posebno! Užasno sam nervozna pred svaku premijeru, ne spavam po tri noći pre toga! Ne samo da ne spavam, nego, ništa i ne jedem! Štaviše, ne pijem vodu, sokove, ništa! Čak danima i ne dišem!

MARKO

Nije moguće?!

MINA

Ne verujete mi? Zašto?

MARKO

Ako ne dišete, mislim, kako se onda... ne ugušite?

MINA

Glupost! Zašto bi svako ko ne diše, morao i da se uguši? Kad ste videli, na primer, aligatora u zoološkom vrtu da diše. Ja ga nisam videla nikad!

MARKO

Ne bih da poredim vas i aligatora...

PEĐA

Pa, i nema neke bitne razlike...

MINA

Peđa, oslobodi me malo svog prisustva i nastavi da sa Verom gledaš kostime. Hvala!... A vi maestro, možete slobodno da nastavite svoja poređenja: ja zaista imam zube, a umem i da progutam svakoga ko mi se mnogo približi.

MARKO

Bože, strašno! Zašto nisam upozoren da ću večeras u pozorištu biti u smrtnoj opasnosti?

MINA

A, ne! Večeras ste bili bezbedni: nakon uspešne predstave sam uvek predivno raspoložena!

MARKO

U pravu ste, meni se naročito dopala vaša uloga. Vi, naprosto, zračite sa scene... kao rentgen-aparat!

MINA

Kao rentgen? Fantastično!... Je li to u Parizu običaj da se žene upoređuju sa rentgenom?

MARKO

Ne, zbilja, ne. U pitanju je samo moj istančani smisao komparaciju...

MINA

Zaista je toliko "istančan" da ga je gotovo nemoguće primetiti... Msje "rentgenu", hoćete li biti ljubazni da nam sipate još po jedno piće?

MARKO

Samo pod jednim uslovom?

MINA

A, to je?

MARKO

Da mi ne odgrizete ruku...!

Svi prasnu u smeh!

**Sekvenca 2
"ONI" DOLAZE**

7. ENT. STARA VEŠERNICA.

Na okupu su svi relevantni stanari zgrade: VERA, MARKO, MINA, GVOZDEN, GĐA KRUNA I NENAD. Počinje vanredni sastanak Kućnog saveta. Predsedava GVOZDEN.

GVOZDEN

Drugarice i drugovi, dame i gospodo, otvaram 74-i vanredni sastanak Kućnog saveta naše zgrade, na poverljivoj tajnoj lokaciji.

MINA

To jest, u staroj vešernici...

GVOZDEN

Pssst! Neprijatelj je uvek budan!...Prva tačka dnevnog reda: Poverljiva informacija o tajnim operacijama neprijateljskih formacija u vezi sa okupacijom našeg Parkića, a u cilju preimenovanja njegove funkcije i fizičke likvidacije. Druge tačke – nema. Da li se usvaja predloženi dnevni red? Ko je «za»?

Svi podignu ruke, sem GĐE KRUNE koja , tobož nezainteresovano, radi nekakav hekleraj.

Jedan, dva, tri... Vi, gospođo Kruno, vi ste protiv?

GĐA KRUNA

Molim? Protiv čega?

GVOZDEN

Protiv usvajanja dnevnog reda?

GĐA KRUNA

Šta vam pada na pamet! Ja sam «za», kao i ostali!

GVOZDEN

Zašto, onda, ne podignete ruku?

GĐA KRUNA

Zato što heklam! Kako da heklam i da dižem ruku, nisam ja cirkuski akrobata.

GVOZDEN

Dobro, da ne gubimo vreme, jer je neprijatelj uvek budan i samo čeka priliku za akciju! Jesu li spuštene roletne?

VERA

Jesu, čika-Gvozdene...

GVOZDEN

Je li prekontrolisana ventilacija, da se neko od neprijatelja nije kroz nju infiltrirao?

MINA

Gospodine Gvozdene, vi to ko u «Balkanskom špijunu»? Sve je provereno, dajem vam časnu pionirsku reč! Jedino šta se kroz ventilaciju infiltriralo, jeste smrad od kiselog kupusa!

GĐA KRUNA

Pa da, to ona matora Topalovička pretače bure. Već pedeset godina se svađam s njom oko toga.

MARKO

Molim vas, ostavite sad kupus i ostalu turšiju. Pređimo na stvar, ja sam umetnik i moram da radim.

GVOZDEN

Tako je! Svi moramo da delamo hitro i odlučno, jer ovoga puta ih konačno držimo u šaci! Tačnije, držimo ih u disketi!... Ali, u čemu je razlika: šaka ili disketa, biti ili ne biti, to je pitanje. A, sada, moj specijalni obaveštajac sa terena: Nešto, sine, dokazni materijal broj 1!

NENAD

Razumem, gospodine potpukovniče!

NENAD polako, važno i bez reči, izvadi iz tajnog unutrašnjeg džepa svoje jakne disketu i podigne je uvis. Svi se polako okupe oko njega gledajući u disketu. On krene prema kompjuteru, a ostali, kao poslušni kućići, krenu za njim. Zastane kraj kompjutera, hoće da stavi disketu u kućište.. ali se onda predomisli ... Veoma sumnjičavo pogleda oko sebe, u vis...

NENAD

Da li je krov pokriven?

GVOZDEN

Potvrdno! Još od sinoć na njemu dežura Mita-odžačar.

NENAD

O.K.... Stani!

MINA

Šta je opet? Ja imam snimanje pre podne...

NENAD

Detektujem sumnjive zvuke iz kupatila...? Čujete li i vi nešto?

GĐA KRUNA

To šušti voda! Bubuljičavi Petronijević se već trideset i osam godina brije uvek u 10 sati u pušta vodu ko da poliva ulicu!

GVOZDEN

Nešo, stavi disketu, pa šta bude! Uostalom, ovo će i onako da eskalira u rat do istrebljenja! Treba biti spreman na gubitke... Gledajte pažljivo!

NENAD stavi disketu u kućište, ukuca nešto u tastaturi i na monitoru se ukaže nekakav dokument. Svi se skupe oko kompjutera, vireći jedno drugom preko ramena. Duža pauza... A, onda, najednom GVOZDEN kine iz sve snage. Svi se trgnu ko da je usred njih pala bomba!

GĐA KRUNA

Gvozdene, crko dabogda! Ako još jedanput ovako kineš, dobiću infarkt!

GVOZDEN

Izvinjavam se, proveo sam prethodne dane u izviđanju, a napolju je još uvek pro hladno.

VERA

Šta je ovo?

NENAD

To je super-tajni dokument do koga sam došao izlažući svoj život ogromnom spletu vanserijskih opasnosti...

MARKO

Dobro, dobro, shvatili smo da si Džems Bond, ali, reci nam šta ovaj papir predstavlja?

GVOZDEN

Ja ću da objasnim: Dakle ovaj, kako ste se amaterski izrazili: "papir", zapravo je ugovor zaključen između "onih" i "ovih" - o uništenju našeg divnog malog Dunavskog parkića i njegovog pretvaranja u garažu na tri sprata, sa pratećom benzinskom pumpom za snabdevanje gorivom: šlepera, drumskih krstarica, kao i svih plovnih objekata u tranzitu na Dunavu, od turističkih brodova do rečnih tankera...!

MARKO

U, jebo te...

VERA

Marko, ne psuj!... I dalje ne razumem: ko su "oni", a ko "ovi"?

GVOZDEN

E, dušo moja, u tome i jeste suština Novog svetskog poretka. niko ne zna ko su "ovi", a ko "oni". Još gore: "ovi" i "oni" stalno menjaju mesta: čas su "ovi"- "oni", a –čas "oni", "ovi"!

NENAD

A sad, ono najvažnije: moja specijalna operativna grupa, odnosno, moji košarkaši iz parka, organizovali su danonoćno osmatranje ljudi i pojava u našem parkiću. I, evo: video –zapis kao dokaz da je akcija neprijatelja uveliko u toku. Molim vas, priđite.

NENAD izvuče video-kasetu iz drugog tajnog džepa. Priđe video-rikorederu. Svi u gomili opet poslušno krenu za njim. NENAD stavi kasetu u aparat, ali, pre no što uključi dugme, opet se trgne... Začuje se neka silna buka, kao neko kotrljanje koje se izgubi u dubini zemlje...

MINA

Hej, ljulja se... Zemljotres!

GVOZDEN

Ne mogu da verujem... Koriste raketni bacač!

GĐA KRUNA

Iju! Tako je bilo i pred aprilski rat: ja hekleraj u ruke, a Švabe bombe na glavu.

MINA

Gđa Kruno, vi mu dođete kao neki baksuz...

GVOZDEN

Ma, šta pričate: kakav zemljotres, kakve bombe, kakav rat... To je Mita-odžaćar propao kroz odžak!... Nenade, nastavi.

NENAD
 Razumem, generale!
 GVOZDEN
 Mali, ne zezaj...!
 NENAD
 Razumem, gosn. potpukovniče Gvozdene... Dakle obratite pažnju: ovo je snimak «njihovog čoveka», Alekse, kako premerava naš Dunavski parkić, što je prva faza logističke opservacije terena pre ofanzive buldožera!... Tejp, kreni!

8. EXT. DUNAVSKI PARKIĆ.

ALEKSA sa geometarskom pantljkikom u ruci, stalno se osvrćući oko sebe, premerava ga uzduž i popreko.

9. ENT. STARA VEŠERNICA.

Svi su ponovo okupljeni na "tajnoj lokaciji".

GVOZDEN
 Dakle, to bi bilo to. Unesite u zapisnik sledeće...
 MINA
 Ko vodi zapisnik?
 GVOZDEN
 Šta? Ovako važan sastanak bez zapisnika?
 MINA
 Šta će vam zapisnik? Zar nije bolje da sve zapamtimo. Zamislite da naš zapisnik dopadne u ruke neprijatelju, šta bi se desilo?
 GVOZDEN
 Mina, imaš pravo. Ovo ću reći samo jednom, a vi pamтите...
 MARKO
 Ne valja ni to: šta ako nas neprijatelj zarobi i baci na muke, neko može i da propeva...
 MINA
 Bojim se da bi u tom slučaju, ti bio prvi solista..
 GĐA KRUNA
 Deco, nemojte da tupite, imam ja danas i druga posla, sem da vodim ratove!
 GVOZDEN
 U redu. Slušajte, onda, pažljivo. Taktika odbrane našeg malog Dunavskog parkića pred naletom moćnog agresora, odvijaće se u više faza. Moramo biti strpljivi, odlučni, ali i spremni na žrtve. Ali, zato, pobjeda nam nikako ne može izmaći!...

Pretapanje: protok vremena.

10. EXT. PARKIĆ.

ALEKSA , kao da je u nekoj tajnoj misiji, tobož nezainteresovano šeta po parkiću, u kome, iako pada veče, još ima dece i njihovih roditelja. Gleda oko sebe ispod oka, a onda nešto zapisuje u malu beležnicu, pošto prethodno oliže "mastiljavi plajvaz"!

Prolazi pored grupe dečaka koji ubacuju loptu u jedan koš. Među njima je NENAD koji zastane u igri, izvuče se u stranu, a onda, zaklonjen iza drveta, izvuče iz šorca mali "poket" foto aparat i škljocne nekoliko puta za ALEKSOM

Švenk na autobusku stanicu kraj parkića: iz vozila izlaze MARKO i VERA.

11. ENT. MASARDA.

Vrata se otvaraju i ulaze MARKO i VERA. Međutim, iznenađeno i uplašeno zastanu, jer je u kupatilu svetlo i čuje se šum vode. MARKO i VERA obazrivo krenu prema kupatilu. Začuje se šum, MARKO uplašeno odskoči iza VERA! Polako priđu vratima od kupatila, prvo VERA, a MARKO iza nje. Kako priđu vratima od kupatila prestane šum vode. Oni zastanu, čekaju par sekundi, krenu da otvore vrata – ali, pre njih, vrata otvori MINA! Oni uplašeno odskoče, a iz kupatilu izađe MINA u bade - mantilu, sa opranom kosom umotanom u peškir:

MINA

Vera, srce, izvini što sam ovako upala, ali, kad si mi dala ključ od svog stana, moraš biti spremna na sve.

MARKO

Ma, ti nisi normalna, zamalo da se šlogiram!

MINA

Najiskrenije se izvinjavam – ali, šta mogu, viša sila... Vera, ti znaš da sam još pre tri dana zvala Žiku-bojlera da mi promeni one grejače, jer uopšte nisam imala toplu vodu?

VERA

Da, znam. I... ?

MINA

Bio je danas. Sada imam vrelu vodu, puši se kao u turskom kupatilu! Samo...

VERA

Šta?

MINA

Nemam više hladnu, jebi ga...!

MARKO

Au, kakav maler...

MINA

Zvala sam večeras drugog majstora. Kažu da je pravi vodoinstalaterski genije: zovu ga Pera – ventil.

MARKO

Taj je pravi!

MINA

Ti, slikaru iz Pariza, nemoj da me zajebavaš, večeras sam potpuno u autu! Večeras je na predstavi bilo toliko sveta, nije moglo da se diše, mislila sam da će mi se balkon strovaliti na glavu, usred ljubavne scene.

MARKO

Kakva bi to slatka smrt bila...

MINA

Hvala lepo, više volim gorak život, nego slatku smrt... Nego, Vera, da te pitam: kako napreduju skice?

VERA

Napreduju pomalo... Radiću noćas sve do zore.

MARKO

I ja se bacam na slikanje sve do prvih petlova..!

MINA

A ja se bacam na spavanje – i ako me neki petao probudi, jebao je čvorka!

MARKO

Orevuar, mon šeri...

MINA

Bože, ko da sam u Parizu, keve mi...

MINA izađe. MARKO zatvori za njom vrata i povuče se prema svom štafelaju. VERA sedne za svoj kompjuterski sto i uključi aparat. Na monitoru se pojave skice za buduću pozorišnu predstavu. Ona podigne glavu i pogleda kroz otkrinit tavanski prozor. Kamera krene za njenim pogledom prema mračnom nebeskom svodu, na kome svetlucaju hiljade zvezda.

12. EXT. BALKON.

Na Verinom balkonu čuči ALEKSA i sluša razgovor, a zatim sve pedantno zapisuje u beležnicu. Počne kiša. On otvori izandali crni kišobran. Sevne munja, udar groma pravo u njegov kišobran. ALEKSA počne da se puši! («Omaž» liku inspektora iz filma «Viktor, Viktorija».)

**Sekvenca 3
POŽAR**

13. ENT. MANSARDA.

MARKO je u kuhinjici, u kućnom ogrtaču. Vidimo po njegovom bunovnom izrazu lica da je nedavno ustao. Sprema na šporetu doručak za sebe i **VERU**. Ona još spava. **MARKO** sve radi vrlo užurbano i nevesto, koristeći pri tom i određene pantomimske radnje. Na nesreću, u tiganju mu se zapali ulje. Pokušavajući da ugasi vatru u tiganju **MARKO** nespretno napravi još veću štetu tako da cela kuhinjica, zapravo, počne da se dimi. Dim se prenese i na deo potkrovlja. **MARKO** pomalo uspaničeno pokušava da smiri situaciju, međutim... ulazna vrata se sa treskom otvore i u stan uleti **GVOZDEN** sa mokrim čebetom u rukama i odmah počne da udara po kuhinji gaseći vatru... **VERA**, koja je upravo ustala, u šoku posmatra svoju kuhinjicu, koja izgleda kao da je kroz nju protutnjao brzi voz!

GVOZDEN

Vera, ništa ne brini: situacija je pod kontrolom.

VERA

Šta je ovo?

MARKO

Koje, sestrice?... Aha, izvini, hteo sam da te obradujem i da ispržim jaja... Ali, eto, nešto se zapalilo...

GVOZDEN

Sreća da sam tako brzo i energično reagovao. Ali, nije čudo, imam ja iskustva sa vojnih vežbi: sećam se...

VERA

Čika-Gvozdene, hvala vam...

MARKO

Da vas više ne zadržavamo...

GVOZDEN

Ne, ne, uopšte me ne zadržavate, ovo je jedan od retkih trenutaka tokom dana kada sam slučajno slobodan...

VERA

Ali moram da spremim kuću...

GVOZDEN

Nema problema, odoh na nove zadatke! Zdravo, drugovi...!

MARKO

Smrt fašizmu!

GVOZDEN izađe iz stana skupa sa svojim mokrim čebetom za gašenje požara. **VERA** vidno uzrujana i besna sedne na fotelju.

MARKO

Hej, Vera, nešto nije u redu?... Zašto si instalirala tako mračan izraz lica? Hoćeš li čašu vode?... Evo, odmah. (**Odvrne slavinu, ali...**) Šta je sad ovo, voda je zelena? Mora da je kod Mine opet neki vodoinstalater.

VERA
 Marko?
 MARKO
 Molim, sestrice.
 VERA
 Sedi – i čuti!
 MARKO
 Dobro. Seo sam, i ćutim.
 VERA
 Ovako ne ide.
 MARKO
 Ne ide, znam. Ali, slučajno je bilo...
 VERA
 Znam, ali, moramo da ustanovimo neki red..
 MARKO
 Red, tako je. Neću više da pržim jaja.
 VERA
 Ne to, nego, napisaćemo spisak obaveza za svakoga od nas!
 MARKO
 Spisak obaveza za svakog – odlična ideja! Nema da brineš,
 sestrice, kada se ja nešto dogovorim, to je čvrsto kao planina.
 VERA
 U redu. Onda, kao prvo, siđi dole i kupi nam nešto za doručak.
 MARKO
 Za doručak, O.K. Silazim , ovog tren!

MARKO obuče jaknu, uzme torbu za kupovinu i izađe. Na vratima se susretne sa GĐA KRUNOM koja uđe unutra.

GĐA KRUNA
 Vera, šta ovo bi? Jel ti to onaj Gvozden zapalio stan?
 VERA
 Marko je pržio jaja.
 GĐA KRUNA
 Ha, klasična stvar! Čim muškarac priđe kuhinji, situacija postane opasna po život... Sećam se, negde tamo u leto 59-e, kada je moj pokojni Toma... ne, lažem te, to je bio Serafim (a Toma je umro ranije)... dakle, kada je moj drugi pokojni muž , Serafim, bog da mu dušu prosti, odlučio da zamuti masu za palačinke, toliko je to energično mutio, da je pola sadržaja iz činije odletelo kroz prozor!
 VERA
 Kako ste mu to dozvolili?
 GĐA KRUNA
 Dozvolila? Ma, naravno da nisam, ali, nisam bila obavještena, hteo je da me prijatno iznenadi, a ja sam sedela na terasi i čitala novine. Kad odjednom, imam šta da vidim! Pored mene, na ogradu terase, sleti nekoliko golubova - ofarbani u žuto! Shvataš: moj pokojni Serafim je smesom za palačinke omalao čitavo jato golubova koje se sunčalo na krovu!

Obe prasnu u smeh!

GĐA KRUNA

Slušaj, kad sam već navratila, htjedoh ti reći: znaš onog finog momka od preko-puta, mislim da se zove Stojan, što radi u Zavodu za kont... ne, kostal...ma ne, što radi Zavodu za konsalting, da...

VERA

Za nega ste pokušali da me udate prošle godine.

GĐA KRUNA

Polkušala da te udam prošle godine? Ma, nemoj?... I, šta je bilo?

VERA

Pa eto, nisam se udala...

GĐA KRUNA

Ali, zašto, to sam zaboravila?

VERA

Zato što je već bio oženjen!

GĐA KRUNA

Bio je oženjen?! Ah, tako je, kako su ti muškarci naivni! Videla sam mu posle ženu: ko Katica iz "Radovana III"—eg.

GĐA KRUNA se tokom razgovora primakla prozoru i pogledala dole na ulicu. A onda, vidno iznenađena, gestom pozove VERU da i ona priđe. VERA se primakne prozoru i pogleda kroz njega.

14. EXT. PARKIĆ

NENAD koji predvodi grupu dece, sa visoko podignutim transparentima, na kojima su napisane poruke protiv izgradnje garaže, demonstrira u parkiću. Oni idu u krug i izvikuju parole:

DECA

Bolje park, nego »dark«! Bolje šuma, nego guma!... Bolje grob, nego smog! ...itd

Sve to sa vidnim odobravanjem i učešćem u izvikivanju parola posmatraju okupljeni građani, posetioци parka, kao i slučajni prolaznici... Vidimo MARKA kako izlazi iz samoposluge sa punim kesama u rukama i prilazi demonstrantima. Ostavlja kese na klupu, vadi iz njih neke namirnice i deli ih demonstrantima. Zatim se i on priključi deci.

Takođe ugledamo i jednu geometarsku ekipu sa odgovarajućom opremom, koja je očigledno došla da bi izvršila neki premer, kako se , vidno iznervirana, pakuje i utovaruje opremu u kombi, spremajući se da ode sa poprišta!

Iz zgrade izlazi GVOZDEN, u uniformi, sa gomilom ordenja prikačenim na grudima i važno prilazi geometarskoj ekipi. Iz gestova kojima im se obraća zaključujemo kako im kaže da odu, i da se više ne vraćaju u parkić! Jedan od geometara mu rukom pokazuje kako je »šano dušo« i ulazi u kombi. Kombi napusti parkiralište, što izazove buru odobravanja i poklika, kako demonstranata tako i njihovih pristalica.

15. ENT. MANSARDA.**Otvaraju se vrata i ulazi MINA.**

MINA

Vera, maco , da li je kod tebe voda zelena?

VERA

Jeste.

MINA

Ovoga puta, sigurno ću ga ubiti! Ja lepo kažem: majstore, gospodine Pero-ventilu, teče zelena voda, a on meni: to vam se, gospođice Mina samo tako čini, zbog refleksije... Hej, a zašto ti je kuhinja sva u vodi?

VERA

Marko je pržio jaja.

MINA

Pržio jaja, pa je napravio poplavu?

VERA

Ne, nego požar! A onda je uleteo Gvozden i mokrim ćebetom ugasio požar!

MINA

Neverovatno! Prvo mi Pera-ventil oboji vodu u zeleno, onda ti tvoj brat Marko napravi požar, a zatim Gvozden ispoliva vodom celu kuhinju. Nikada neću razumeti za koji je to koristan posao priroda, zapravo, izmislila muškarce

GĐA KRUNA

Draga moja, ja se to pitam skoro sedamdeset godina i još uvek nisam došla do pravog odgovora.

Ulazi MARKO sa kesama u rukama. Očigledno da je čuo poslednje delove razgovora među ženama.

MARKO

A ja bih rekao da vi dobro znate čemu služe muškarci, samo se pravite da vam to nije jasno.

MINA

Ih, ako je samo zbog toga...

MARKO

Zbog čega, gospođice Mina...?

GĐA KRUNA

Hajde, deco, uozbiljite se. Nisu ni muškarci tako loši, ja to najbolje znam. Eto, moj treći pokojni muž, bog da mu dušu prosti... Dobro! Vidim da ste već počeli da pravite grimase na licima... Ja odoh, a vi radite šta hoćete... Vera, svrati na kafu, nisi kod mene bila ko zna od kada.

VERA

Hoću, čim se malo sredim sa poslom.

GĐA KRUNA

Držim te za reč. Doviđenja!

GĐA KRUNA izade. MINI zazvoni mobilni telefon.

MINA

Halo?... Ti si?... Kako si znao da sam ovde?!...(Prasne u smeh)
To je fazon, moronu jedan! Šta je bilo?.. Primadona Tatjana javila da ima influencu?... Pa šta?... Mogu li da uskočim večeras u njenu ulogu?... Jesi li ti normalan, gledala sam predstavu samo jednom, ne znam tekst... Ima malo teksta, jeli?... Šta radiš? Moliš me?... Rasprodana sala, aha... Možda sam i ja rasprodana za večeras? Dobro, dobro nemoj da sliniš, doći ću!... Pa da, ja sam tu da zakrpih svaku rupu kad zagusti u pozorištu, a kad ja imam problem, onda se svi prave ljudi...!

MARKO

Sve će to, Mina, jednoga dana narod pozlatiti.

MINA

Marko, a šta kažeš, da te častim jednom povratnom avionskom kartom za Pariz, a?

16. EXT. KAFIĆ.

VERA sedi za stolom u kafiću. Pije kafu. Zamišljena je. Prilazi joj PEĐA, pozorišni reditelj. Dotakne je s leđa po ramenu, ona se trgne, okrene se prema njemu... PEĐA joj pruži ruku.

PEĐA

Zdravo!... Da li me dugo čekaš?... Izvini, iz pozorišta nikako da se izvučeš, uvek ima još nešto, i još nešto...

On sedne naspram nje. Izvadi iz svoje tašne VERINE skice za kostime i stavi ih na stolić. Priđe kelner.

Ja ću kafu... Vera, hoćeš li ti još nešto?... Ne? Onda, samo kafu... Vera, da li me razumeš šta govorim?... Da?... Treba li sporije?... Ne treba, u redu... U stvari, i nemam bog zna šta da ti kažem. Tvoje skice za kostime su, jednostavno – fenomenalne!...(popije gutljaj kafe)... Napravićemo maestralnu predstavu!...(otpije još jedan gutljaj)... Ti treba da završiš sve skice, takođe nam je potrebno još par nedelja za doradu teksta, zatim uobičajene birokratsko-administrativne zavrslame sa upravom pozorišta, i – probe mogu da počnu!...(otpije još jedan gutljaj kafe i zagleda se u nju)... Stvarno nisam verovao kad me je Mina ubeđivala koliko si dobra!

VERA

Preteruješ... Ništa naročito, samo volim da radim kostime, to je sve.

PEĐA

Hej, polako, nisam baš sve razumeo... Mi ćemo morati nekako da uspostavimo komunikaciju, zar ne?... Kako ide ona vaša azbuka, ono s prstima?...**(VERA mu pokaže slovo "a")**... To je "a", u redu... Kako izgleda slovo "b"?

VERA mu polako, redom, pokaže prstima sva slova azbuke. PEĐA izgovara slova.

"a", "b", "v", "g"...!... Eto, naučio sam!... Dobro, nisam još, ali sam na dobrom putu da naučim, samim ti, i da se bolje upoznamo...(Ponovo se ozbiljno zagleda u VERU)... Znaš šta: stvarno si fenomenalna!

17. EXT. ZGRADA.

MINA, koja se vraća sa predstave, zastane na ulazu u zgradu, jer joj zazvoni mobilni telefon.

MINA

Alo?... Zdravo... Kako: gde sam? Upravo ulazim u kuću... Zašto misliš da je trebalo da se večeras nađemo?... Stekao si takav utisak, je li?... Eto vidiš, ja nisam, šta da se radi... Gorane, da ti kažem nešto: umorna sam... Ne večeras, ne zbog predstave, umorna sam zbog nas dvoje... Keve mi, jesam!.. Ne, ne, nisi ništa pogrešio, verovatno se to danas u industriji zove »zamor materijala«! Da!... E, pa kod mene je nastupio« zamor materijala« - i potreban mi je: »odmor materijala«! Kapiraš?... Ne? Pa, šta ja tu mogu, ne znam kako da ti bolje objasnim tu stvar... Ne brini, utešičeš se sa onom plavom što obleće oko tebe, ko pčela oko meda!... Imam ja i drugu metaforu, ali neću da je upotrebim iz pristojnosti... To je to... Čao, Gorane, daj mi malo odmora, pa da se čujemo. Važi?... (Isključi telefon) Važi, kaže on. Malo morgen...

Pojavi se MARKO noseći opet nekoliko kesa u rukama. Gotovo da se sudari sa MINOM na vratima.

MARKO

Op, izvini, nisam te video...!

MINA

Ništa, ništa, ja sam se zapričala u telefon, ko da sam u javnoj govornici.

MARKO

Ako je toliko trajao, razgovor mora da je bio posebno prijatan?

MINA

Nemaš pojma koliko je bio prijatan... Ko da sam progutala živu sodu!

MARKO

Slušaj, da ti popravim raspoloženje: večeras sam ja zadužen za pravljenje večere. Upućujem ti svečani poziv. Onako, od srca!

MINA

Prihvatam – od srca! Ali, bez Gvozdena koji utrčava sa mokrim ćebetom?

MARKO

Bez ćebeta – garant!

18. ENT. MANSARDA.

MARKO je upravo postavio sto za večeru na svečani način. Tu je i obavezna sveća, cveće, tri stolice... Ulaze VERA i NENAD.

NENAD
Zdravo, Marko?... Hej, baš si se potrudio za ovu večeru!
MARKO
Zdravo, Nenade i doviđenja!
NENAD
Vera, šta si rekla da nije u redu s kompjuterom?
VERA
Ne znam, nekako se zakočilo...
NENAD
Mora da mu je pao sistem. Sad ću ja to da sredim, samo da mu instaliram CD.
VERA
Marko, ima tri stolice?
MARKO
Tri stolice, da. Pozvao sam Minu na večeru, ako nemaš ništa protiv. Sreo sam je na ulazu, delovala je nekako depresivno.
VERA
Baš dobro! Stavi još jedan tanjir i za Nenada.
MARKO
I za Nenada? Možda dečko nije gladan?

NENAD, pošto je ubacio CD u kompjuter, najprirodnije priđe stolu, sedne u stolicu i dohvati parče mesa viljuškom.

NENAD
Hm, super! Marko, baš nisi morao zbog mene ovoliko da se trudiš...
MARKO
Čekaj, a kompjuter?
NENAD
Ubacio sam mu CD, on sad sam radi svoj posao. Instalira se...!
MARKO
Da li i njemu treba da odnesem klopou?
NENAD
Ma ne, on je mašina. Ja sam ljudsko biće i meni treba da napuniš tanjir.
MARKO
Toga sam se i plašio...

MARKO ubaci još jednu stolicu za sto, a zatim on i VERA posedaju. Začuje se zvonce i zasvetli sijalica na ulaznim vratima. Uđe MINA sa flašom šampanjca u ruci i u pravom glumačkom nastupu iz nekog poznatog pozorišnog komada (koji ćemo odrediti naknadno) dođe do stola, sedne i stavi flašu na sred stola.

MINA
Marko, da li bi hteo ovo da otvoriš?
MARKO
Odmah, vaša visosti!

MARKO uzme šampanjac i počne polako da odvrće čep.

MINA
Deco, dugo sam razmišljala i zaključila: nek se nosi...!
VERA
Ko?
MINA
On. Goran!
NENAD
Prava odluka!
MARKO
U to ime: živeli!

MARKO otvori šampanjac. Pena šikne! Svi veselo uzmu svoje čaše u ruke, MARKO im natoči piće, a zatim svi podignu čaše i nazdrave jedni drugima. Kamera švenkuje ka otvorenom tavanskom prozoru, kroz koji se vidi mračni nebeski svod sa hiljadama svetlucavih zvezda.

19. EXT. KROV.

ALEKSA kraj tavanskog prozora, grčevito se držeći za rasklimatanu tv antenu, prisluškuje razgovor.

**Sekvenca 4
LIFT ZA GUBILIŠTE**

20. ENT. STEPENIŠTE.

ALEKSA se penje stepeništem VERINE zgrade. Šunja se oko svakog stana, zapisuje imena na vratima, osvrće se za sobom proveravajući da li ga neko prati. Najzad, dođe do vrha, približi se maksimalno jednim vratima. Vidi se ime stanara: »Vera Jovanović«. Vrata se najednom otvore i na njima se pojavi MARKO sa kesom za smeće.

ALEKSA se prepadne kad ga ugleda, a onda mu se snishodljivo nakloni, podigne šešir u znak pozdrava (kao »pre rata«), i sve, jednako se klanjajući, krene unazad ka vratima od lifta. Uđe brzo u lift i pritisne dugme. Lift krene naniže.

MARKO zapanjeno odmahujući glavom isprati njegovu radnju i stane pred vrata od lifta, čekajući da ga pozove. Najednom, začuje se strašan tresak, a iz kućišta za lift pojavi se dim.

MARKO
Moron se zaglavio...!

21. ENT. MANSARDA.

VERA na svom mobilnom telefonu ukucava neku poruku. Čitamo krupno tekst poruke: "Peđa, skice su skoro gotove, predlažem da se vidimo u onom istom..." VERA zastane, a onda prebriše poruku! Uđe MARKO.

MARKO
Vera, zamisli: onaj ćaknuti opštinski "špijun", Aleksa, što nas stalno prati otkako je počela ova frka oko izgradnje garaže - eno ga zaglavljen u našem liftu! Šta misliš: da obavestimo Gvozdena, to će mu ulepšati dan!

VERA
Ne brini, Gvozden je sigurno već kod lifta!

MARKO
Pa da, u pravu su. Ti generali ustaju u četiri ujutru i budno motre na neprijatelja!... A sad, da vidimo, kako izgleda ovo platno na dnevnom svetlu?

MARKO priđe svom štafelaju, otkrije ga, uzme paletu i četkicu u ruke i načini jedan potez na platnu.

VERA
Odlično je...

MARKO
Misliš?... A da pojačam plave tonove? Ne mogu da pogrešim: proći će kao Pikasova »plava faza«.

VERA
Nemoj da zezaš! Kad ja kažem da je dobro, onda je dobro.

MARKO

Srce si! Da je Modiljani imao ovakvu sestricu, nikada se ne bi onoliko zlopatio. Ali, to je sudbina slikara: obično se obogate tek nakon svoje smrti! Nego, kad smo već kod love: Vera, možda ću uskoro moći da iznajmim neki stan i da...

VERA

O tome više neću da čujem ni reč!

MARKO

Ali, znam da te ovako opterećujem...

VERA

Ni reč!

MARKO

Dobro, ni reč...(gleda sliku)... Hm, možda će ipak od ovoga nešto ispasti.

Zvonce i sijalica na vratima! Ne čekajući da mu otvore vrata, u stan utrči GVOZDEN, sa najsrećnijim i najvažnijim izrazom na licu koji je moguće zamisliti!

GVOZDEN

Miš je u mišolovci!

MARKO

I to uhvaćen na prazno, bez sira!

VERA

Gvozdene, hoćete li ga izvući odatle?

GVOZDEN

Neka ptičica prvo propeva, pa ćemo da vidimo ...

MARKO

Generale..

GVOZDEN

Potpukovnik Gvozden Vuković...!

MARKO

Izvinite, družo majore, ali imam predlog: da ga bacimo na muke, ko Turci malog Radojicu?

GVOZDEN

Mladiću, bez zajebancije, ovo je ozbiljna vojnička akcija!

Neprijateljski špijun je u našim rukama, moramo da postupamo oprezno, ali odlučno!

VERA

Ma, pustite čoveka...

GVOZDEN

Tek kad mi do kraja rasvetli svoju ulogu u ovoj operaciji. To sam mu predočio u vidu ultimatum!

MARKO

I, šta je rekao?

GVOZDEN

Opsovao, prostačina...!

MARKO

Nema druge: moraćemo da ga streljamo.

VERA

Marko, ti si lud!

MARKO
 Zašto? Jesmo li u ratu, ili nismo?
 GVOZDEN
 Propevaće ptičica i pre streljanja. To vam Gvozden garantuje.
 MARKO
 Nisam ni mislio da peva posle...
 GVOZDEN
 Mladiću, a šta to radiš s bojicama?
 MARKO
 Slikam, pukovniče.
 GVOZDEN
 Stvarno? ... Ovo je tvoja slika?
 MARKO
 Jeste... naravno, nije gotova.
 GVOZDEN
 Vidim da nije gotova... Nego, da te pitam: kad prestaneš da se igraš s ovim, bil došao da mi okrečiš stan?
 MARKO
 Sve ću da vam okrečim, od glave do pete!

Vrata se otvaraju i ulazi GĐA KRUNA, vidno zadihana i uznemirena!

GĐA KRUNA
 Gvozdeno, idi puštaj onog nesrećnika iz lifta: kuka i zapomaže kako će da se obesi o kočioni sistem!
 GVOZDEN
 Blefira. Znam ja takve... Odoh. Budite oprezni!

GVOZDEN energično, vojnički, izađe iz VERINOŠ stana. GĐA KRUNA zastane ispred MARKOVE slike. Dugo je gleda, reklo bi se, znalačkim pogledom.

GĐA KRUNA
 Mladiću, biće od tebe nešto.
 MARKO
 Dopada vam se?
 GĐA KRUNA
 Ko?
 MARKO
 Pa, slika, naravno...
 GĐA KRUNA
 A, slika, ček da pogledam?... Ne volim mrtvu prirodu.
 MARKO
 Ali, ovo nije mrtva priroda.
 GĐA KRUNA
 Onda deluje mrtvački. U mojim godinama, takva tematika nije popularna... Vera, ne znam da li sam ti rekla: znaš onog malog krecavog sa drugog ulaza, što radi u onom, kako se zvaše, Institutu za... da, za stočarstvo! Srela sam ga danas u pedikir-salonu, pita za tebe...
 VERA
 Zar vi ne znate?

GĐA KRUNA
 Šta, moliću lepo?
 VERA
 On se... ne zabavlja sa ženama.
 GĐA KRUNA
 Nego...?
 VERA
 Sa... onima «prekoputa».
 GĐA KRUNA
 Ne razumem, prekoputa je Toza-pekar...
 MARKO
 Kakav, bre, pekar!? Vaš krecavi iz pedikir-salona je peder,
 gospođo!
 GĐA KRUNA
 Iju, bože sačuvaj i sakloni!... Ko bi rekao, onako fin mladić?
 MARKO
 Nema to veze sa finoćom...
 GĐA KRUNA
 U moje vreme... Bože, a kad je to bilo moje vreme?

Ulazi MINA, u izuzetno vedrom i poletnom raspoloženju! Poljubi VERU u obraz.

MINA
 Verice, sve je popravljeno, sve radi, voda više nije zelena!
 MARKO
 Šteta. Onako je baš bilo super. Čist konceptualizam.
 MINA
 Marko, jel ovo tvoja slika?
 MARKO
 Moja je. Nemoj da me biješ.
 GĐA KRUNA
 Mrtva priroda, tja...
 MINA
 Ti si talentovan, hej!
 MARKO
 Znam, to su mi govorili i u obdaništu, kada sam donosio žabe i
 učlanjivao ih u hor.
 MINA
 Vera, on je super, keve mi!
 VERA
 Znam ja to odavno.
 MINA
 Ovako ćemo: Žil!
 MARKO
 ... i Džim.
 MINA
 Budi bar tri sekunde ozbiljan! Žil je galerista, napravićemo posao.

Uđe NENAD u košarkaškoj trenerci, sa audio – kasetom u ruci!

NENAD

Dobar dan! Izvinjavam se što ovako upadam, ali, situacija je vanredna. Gospodin potpukovnik je molio za kasetofon!

MINA

Nele, šta će ti kasetofon?

NENAD

Gosn potpukovnik je naredio da zarobljenom špijunu u liftu pustim glasno ovu... ovu...(Pogleda u kasetu)... ovog Baha!

GĐA KRUNA

Zašto Baha?... Meni, na primer, više prija Mocart.

NENAD

Gđa Kruno, i ne treba da mu prija...! (I on zapazi Markovu sliku)... Marko, super ti je ova »mrtva priroda«!

MARKO

Nešo, briši napolje...!

NENAD

(za sebe, u kameru) Koji su ovo »tupamarosi«!... Hoćete li da odbranimo naš parkić, ili nećete?

GĐA KRUNA

Dete, skloni se. Idem da se lično objasnim sa Gvozdenom.

NENAD

I ja mislim da je to najbolje.

MINA

A ja moram na probu... Vera, Marko, vidimo se... Marko, bez zezanja: Žil-galerista! Čao!

GĐA KRUNA, MINA i NENAD izađu. MARKO i VERA ostanu sami. Pogledaju se, a onda MARKO prasne u smeh!

MARKO

Sestrice, reći ću ti istinu: ovakvog komšiluka nema u celoj Francuskoj!

22. ENT. STEPENIŠTE.

GVOZDEN sedi ispred vrata od lifta u kome je zaglavljani ALEKSA. Pored njega je kasetofon, sa koga se čuju zvuci Baha! GVOZDEN ga isključi, pogleda ALEKSU:

GVOZDEN

Ovako ja gledam na naš problem, Aleksa: jesi li čuo za teoriju relativiteta?... Pretpostavljam da jesi, s obzirom da mi deluješ pismeno, a i kao čovek koji redovno pere noge. Dakle, tvoja situacija u ovom liftu krajnje je relativna: ti ćeš iz njega možda izaći vertikalno, a možda i horizontalno... Šta kažeš na to?... Ništa? Rešio si da čutiš? Dobro, dakle, da nastavim... Ja znam vaše planove. Vi ste, prosto rečeno, provaljeni! Hoćete da uništite naš lepi Dunavski parkić i da na tom mestu podignete garažu i benzinsku pumpu!... E, neće proći! »No pasara!«... Ali, zato, da bi ti poštedeo život, moraš mi reći sve: od A do Š!... Jesi li razumeo?... Nećeš da komuniciraš sa mnom? Dobro, to je u redu,

demokratski, transparentno... Samo postoji jedan problem: ja hoću da komuniciram s tobom! I to – na moj način!

GVOZDEN ponovo uključi kasetofon i pusti BAHA iz sve snage, još jače nego pre! Pobjednički ustane, ode niz stepenice, a ALEKSA očajnički zagnjuri glavu u šake.

23. ENT. MANSARDA.

MARKO zadovoljnog izgleda leškari na trosedu i gleda svoju sliku na štafelaju. Tiha muzika. Pored njega je čaša s pićem. Deluje kao da nešto proslavlja. Ulazi VERA.

VERA
Zdravo! Ko je popravio lift?
MARKO
Pretpostavljam, Gvozden.
VERA
A, šta je bilo s onim... iz opštine?
MARKO
Mislim da je general i to sredio.
VERA
Šta to piješ?
MARKO
Nešto dobro. Hoćeš da ti sipam?
VERA
Taman posla, odmah bi zaspala od umora!... Hej, ti kao da nešto proslavljaš?
MARKO
Pa, moglo bi se reći...
VERA
Govori, nemoj da te gađam s ovom tašnom...!
MARKO
Čekaj, samo polako... Dakle, video sam se s onim galeristom koga Mina poznaje.... Pokazao sam mu slajdove, neke kataloge sa mojim slikama, odneo sam mu par skica...
VERA
I...?
MARKO
I, ništa. Popili smo kafu...
VERA
I, šta još?
MARKO
Zaista ništa: malo smo popričali... ah, da, umalo da zaboravim: organizovaće mi izložbu!
VERA
E, sad ću te stvarno izudarati!

Počne da ga u igri juri po stanu, nastojeći da ga udari tašnom. Najzad, MARKO se zaustavi u jednom uglu.

MARKO
O.K. Predajem se!

VERA
To je fantastična vest! Kad će da bude izložba?
MARKO
Uskoro... kad završim još neke slike.
VERA
Znaš šta: sipaj i meni jedno piće.

MARKO natoči VERI piće, a zatim dopuni svoju čašu. Podignu čaše.

MARKO
Dakle, za novog Modiljanija!
VERA
Živeli!

Kucnu se i ispiju svoje piće. Zazvoni telefon i upali se sijalica kraj njega. MARKO podigne slušalicu.

MARKO
Halo?... Zdravo, Mina... Znači, već si obaveštena... Da, sjajan je ti, mnogo ti hvala... Što da ne? Dolazimo. Čao!...(spusti slušalicu)
Vera, Mina nas poziva na piće da proslavimo moju buduću izložbu... Idemo?
VERA
Idi ti sam.
MARKO
Ali, poziva oboje...
VERA
Znam. Ipak, ja ću da ostanem. Umorna sam, a zašto se vas dvoje ne biste na miru malo bolje upoznali.
MARKO
Sestrice, sestrice, nisam znao da si takav đavo!... Idem. Čao!
VERA
Pozdravi Minu!

MARKO na brzinu obuče neku jaknicu i izađe napolje. VERA ga zadovoljno otprati pogledom, a zatim uključi televizor. Onda se uhvati za svoj mobilni telefon, koji joj zavibrira u džepu. Podigne ga i počne da čita poruku... Vidimo poruku, krupno: »Moramo sutra da se hitno nađemo u onom kafiću! Imam dobre vesti. Čao! – Peđa«

VERA, gotovo u neverici, sa srećnim izrazom na licu, još jedanput pregleda poruku, a zatim odloži telefon. Priđe tavanskom prozoru i otvori ga. Kamera krene za njenim pogledom ka mračnom nebeskom svodu, na kome svetlucaju hiljade zvezda.

24. ENT. STEPENIŠTE.

Parter. Lift se zaustavlja. Vrata od lifta se otvaraju, a iz kabine bojažljivo izlazi ALEKSA, pogleda levo, pogleda desno, a onda sa olakšanjem obriše znoj sa čela. Zatim užasno lagano zatvori vrata od lifta – a tog momenta začuje se tiha muzika sa kasetofona.

**Sekvenca 5
STRAH OD LETENJA**

25. EXT. DUNAVSKI PARKIĆ.

Total parkića (pogled sa VERINOŠ prozora sa mansarde). NENAD na improvizovanom košarkaškom igralištu za basket, uči svoju mlađu drugaricu JOVANU da puca "penale". Pri tom, on kao da pokazuje malo više bliskosti no što je neophodno za učenje košarke

26. ENT. MANSARDA.

MARKO gleda kroz prozor. VERA za kompjuterom ucrtava neke skice. MARKO se odmakne od prozora. VERA ga pogleda.

VERA
Šta se dešava dole?
MARKO
Ništa. Neša pokazuje Jovani kako da puca "penale".
VERA
Lepo...
MARKO
Jeste, lepo je. I njemu i njoj...
VERA
Baš si bezobrazan.
MARKO
Ja bezobrazan? Sestrice, ja sam najfiniji i najpošteniji čovek na svetu. Naravno, ako se izuzme Dalaj Lama...
VERA
A, kako je sinoć bilo kod Mine?
MARKO
Kod Mine? Normalno.
VERA
Nešto si se zadržao...?
MARKO
Malo smo duže pričali.. o slikarstvu, o pozorištu... i, to je sve.
VERA
Znam, znam...

Zvonce na ulaznim vratima i sijalica koja zasvetli. MARKO otvori vrata. Uđe GĐA KRUNA, noseći tacnu sa kolačima.

GĐA KRUNA
Evo, deco, stižu i moji specijalni kolači "a la Marija Antoanet"! Poslužite se.
MARKO
Hvala....(uzme kolačić). Mmm, prosto se tope u ustima... Da li mi to danas nešto slavimo?

GĐA KRUNA

Slavimo, naravno, zna Vera...

MARKO

Da li bih i ja mogao da saznam?

GĐA KRUNA

Zašto da ne? Jednostavno, danas je godišnjica kada smo se moj pokojni muž Zaharije i ja upoznali, to je sve.

MARKO

Zaharije.. to je onaj četvrti?

GĐA KRUNA

Treći i – poslednji! Šta ti misliš da sam ja u životu radila: samo se udavala i sahranjivala muževe?

MARKO

Izvinite, prebrojao sam se ...

GĐA KRUNA

Bogami, jesi.. Ali, ne zameram ti: i ja sam u školi slabo stajala sa matematikom.... Uostalom, to i nije nekakva posebna priča, zna Vera... Oboje smo bili mladi i ludi, on u najboljim godinama, tek je prevaleo pedesetu, a ja – ni četrdeset! Letimo u avionu za Beograd, vraćamo se iz Pariza, on preko jedne turističke agencije, ja preko druge - sedište do sedišta!... A njemu muka! Gledam ga: pozeleno u licu, samo viri kroz prozor, podriguje i zapitkuje stjuardesu: da li je sve u redu sa levim motorom?... Jeste, kaže ona – sve je u redu. Pokušavam i ja da ga smirim , ali ne vredi.. Vidim, već vadi kesu za povraćanje... Čekajte, pobogu, kažem mu ja, da se odmaknem, imam novu haljinu... Ma ne, ne, samo vi sedite, ovo je psihološkog karaktera... Samo što to reče, on ti se tako "psihološki"... po onoj mojoj haljini kupljenoj na Jelisejskim poljima, da sam htela da ga izbacim kroz prozor!... Sreća po njega što oni glupi prozori u avionima nemaju kvaku!... Bilo kako bilo, ja mu tu odbrusih svašta, on se samo izvinjava, izvinjava... i tako stigismo u Beograd... Ja odoh pravo kući da operem haljinu, legoh onako besna u krevet i jedva zaspah oko četiri ujutru... Kad, sutradan, već oko osam izjutra, zvonce!... Ustanem bunovna, spremna da nekoga ubijem... imam šta da vidim! Na vratima onaj Zaharije iz aviona, sa ogromnim buketom cveća i novom-novcatom haljinom iz najskupljeg butika u Beogradu!... Haljina sa natpisom: »Made in U.K.« - sa Trafalgar skvera!... Eto, tako je sve to počelo... Jedite, deco, jedite za mog pokojnog Zaharija . Obradovaće ga to na onome svetu...!

Zvonce i sijalica na ulaznim vratima. Ne čekajući da mu se otvore vrata, energično u stan upadne GVOZDEN, sa ogromnom činovničkom tašnom u rukama.

GVOZDEN

Gvozden je sve provalio...!

GĐA KRUNA

(Za sebe) Bože, zašto se ovaj čovek uvek pojavi kad najmanje želim da ga vidim...

GVOZDEN stavi tašnetinu na sto i počne iz nje da vadi razna dokumenta.

GVOZDEN

Evo, sve je tu, crno na belom! Fotokopije svih rešenja, odluka, ugovora u vezi sa izgradnjom garaže i benzinske pumpe na mestu našeg parkića!

MARKO

Znači, Aleksa je propevao?

GVOZDEN

Ma, ne...**(uzme kolačić)**... hvala, uzeću jedan kolačić... Mmm, izvrsno, to mora da je vaših ruku delo, gđa Kruno?

GĐA KRUNA

Nažalost, jeste.

GVOZDEN

Zašto »na žalost«? Biće bolji drugi put... Dakle, onaj baksuz Aleksa nije hteo ni da zucne, taman i da je bez glave ostao... Nego, snađoh se ja na drugi način, ali, o tome ne smem ništa da vam kažem. Čista kontraobaveštajna akcija.

VERA

Dobro, šta ćemo dalje?

GVOZDEN

Ništa vi ne brinite, ja sam sve dogovorio: za subotu je zakazana konferencija za štampu. Sve ćemo ih raskrinkati i obelodanićemo celu njihovu ujdurmu!

GĐA KRUNA

Dobićeš za to, Gvozdene, spomenik, to ti je obećavam.

GVOZDEN

Eh, gospođa Kruno, vi uvek imate nešto protiv mojih akcija?

GĐA KRUNA

Znaš ti dobro protiv čega ja imam...

GVOZDEN

To je bilo pa prošlo... Nisam vam ja nacionalizovao kuću. Meni su samo rekli: ti ćeš stanovati ovde, razumem! Uostalom, sve će vam uskoro biti vraćeno, živi bili, pa videli!

GĐA KRUNA

Hoće, biće vraćeno... Kako ti ono kažeš? Kad...

GĐA KRUNA i GVOZDEN

(zajedno, u glas) Kad bandera prolista!

GVOZDEN

U redu, podneo sam izveštaj, idem dalje na zadatak!

GĐA KRUNA

Čekaj, Gvozdene, idem i ja s tobom, na svoj zadatak.

GVOZDEN pokupi sve papire, brzo ih utrpa u svoju tašnu i izađe. Savije ruku da bi ga KRUNA uhvatila.

GVOZDEN

Gđa Kruno, smem li da se ponudim...?

GĐA KRUNA

Pa, kad si baš, navalio... **(uhvati ga pod ruku)**! Deco, doviđenja!

MARKO

Hvala na kolačima...!

GĐA KRUNA i GVOZDEN izađu, ali se već na vratima susretnu sa MINOM, koja, po običaju, ulazi odlučno i energično! Osvrće se sa sobom.

MINA

Hej, šta to bi? Gvozdin i Kruna, ruku pod ruku? Mora da će skoro propast sveta!

VERA

Čuda se događaju...

MINA

Čuda, da, ali ne i između njih dvoje! Uostalom, ko zna: kako nam je svima krenulo u ovom kraju, uskoro će i mačka da spava s mišem.

MARKO

Da li je to nekakva aluzija?

MINA

Aluzija ili iluzija – to je pitanje!... Ma, lupam, ne obraćajte pažnju... Marko, najveći slikaru 21. veka, kako napreduje spremanje izložbe?

MARKO

Između tri i sedam ujutru, stvarno je moglo mnogo da napreduje!«

MINA

Što da ne?... Lope de Vega je napisao dve hiljade pozorišnih komada, a u životu se bavio svim i svačim, najmanje pisanjem!

MARKO

Dobro si me podsetila, kad si spomenula pisanje: nestao mi je tuš. Moram da siđem do knjižare... Vera, ako stavljaš kafu, odmah se vraćam!

MARKO dohvati jaknu sa čiviluka i žurno izađe iz stana. VERA stavi džezvu za kafu na šporet. Okrene se ka MINI, koja razgleda MARKOVU sliku na štafelaju.

VERA

Lepo je od tebe što mu pomažeš.

MINA

Ma hajde, Marko je pravi slikar! Znaš li ti uopšte kakvi moroni danas izlažu svoje nazovi slike po kojekakvim izložbama? Pa, to je ko da si se našla usred duševne bolnice! Ništa ja nisam nikome pomogla. Svako kroji sam sebi svoju sudbinu.

Zvonce i svetlo na ulaznim vratima. VERA ustane i otvori vrata. Uđe NENAD u šorcu i majici, sa košarkaškom loptom u jednoj ruci, i dugačkim crevom od nekoliko desetina metara u drugoj!

NENAD

Isključili su nam vodu u parku!

MINA

Ko?

NENAD

Oni...!

MINA
Koji oni?
NENAD
Zna se ko hoće da nam preotme park!... Misle, ako nema vode, naš će otpor oslabiti. E neće, prevarili su se!... Vera, prikači ovo crevo na slavinu!
VERA
Zašto?
NENAD
Kako zašto? Moramo sprovesti vodu u parkić!
MINA
Čekaj, bre, jesi li ti normalan? Do parkića ima više od trideset metara.
NENAD
Pa šta? Jevreji su doveli vodu u pustinju, čak iz Galilejskog jezera...!
MINA
Nele... ne tupi!

NENAD razočarano namota crevo koje je već počeo da odmotava i krene ka izlaznim vratima.

NENAD
Tako se ne vodi borba za opšte nacionalne interese... Zdravo!
(izađe)

27. EXT. KAFIĆ.

VERA i PEĐA sede u svom kafiću. Na stolu su nove VERINE skice. On ih brzo razgleda, a zatim odloži na sto.

PEĐA
Super, super, super...! Sve je fenomenalno. A ono najvažnije zbog čega sam te zvao: projekat je definitivno odobren. Skice su prihvaćene, scenografija je prihvaćena, usvojena je podela – naravno, Mina igra jednu od glavnih uloga – i šta još da ti kažem? Biće to sjajna premijera!
VERA
Kako znaš?
PEĐA
Zar nas neko može sprečiti u tome da ispadne dobra?
VERA
Mislim da ne može.
PEĐA
Naravno da ne može!... Slušaj, hteo sam nešto da ti predložim: kada počnu probe, imaćemo puno posla... Zašto pre toga ne bismo iskoristili još ovo malo slobodnog vremena da se, na primer... bolje upoznamo.
VERA
Pa , eto, upoznajemo se...

PEĐA

Znam, upoznajemo se, u kafiću... ali, to nije to. Šta radiš u subotu?

VERA

Molim?... U subotu?.. Verovatno, ništa naročito.

PEĐA

Ništa naročito?... Eto, pozivam te na jednu dobru vožnju čamcem po Dunavu!

VERA

Imaš čamac?!

PEĐA

Bolje rečeno, imam čamčić sa motorom od 4 konja, ali vrši posao! Šta kažeš?

VERA

Ne znam, da razmislim...

PEĐA

Eto, misliš... Jedan, dva, tri... Dakle?

VERA

Pristajem!

28. EXT. PARKIĆ .

ALEKSA se šunja po obodu parkića. Predveče je. Polako se spušta mrak. GVOZDEN ga prati, a onda ga najednom zaskoči! ALEKSA uspaničeno počne da beži od GVOZDENA. Zamakne za jednu zgradu – ali tu naleti na NENADA, koji ga dočekuje sa ogromnim isukanim samurajskim mačem u ruci. ALEKSA se užasno zaustavi: kud će, gde će, krene nazad. Međutim, otpozadi pristiže GVOZDEN. ALEKSA u bezizlaznoj situaciji naglo skrene iza ćoška u sporednu ulicu. GVOZDEN i NENAD se sastanu, a zatim krenu za njim. Ali, u toj ulici nema više nikoga. Jedino što na sred ulice stoji ogromna iskopana rupa, pored koje je postavljena tabla s natpisom: "Pazi rupa! Radovi u toku!" GVOZDEN i NENAD priđu rupi, pogledaju u nju, a onda samo, reklo bi se prekorno, odmahnu glavom...!

29. ENT. MANSARDA.

VERA i MARKO, nakon prilično burnog dana, napokon sami u stanu. Ona je za kompjuterom, MARKO za štafelajem. Čuje se tiha muzika. Dugo se bave svojim poslom... a onda MARKO, kao da se konačno na nešto važno odlučio, ostavi četkicu i sedne do VERA, kraj stola sa kompjuterom. Ona ga pogleda.

MARKO

Nešto sam hteo da ti kažem... Mislim da se zaljubljujem.

VERA

Dobro, pa šta?

MARKO

A, da li bi i ona mogla da se zaljubi u mene?

VERA

Mogla bi.

MARKO

Sigurna si?

VERA

Jesam.

MARKO

A ti... i Peđa?

MARKO

Mi ... ništa... Da, u subotu će me voziti čamcem po Dunavu!

MARKO

Vožnja čamcem po Dunavu? Stvarno? I, kažeš, ništa?

VERA

Ništa, normalno... To je poslovni izlet.

MARKO

(nasmeje se) Pa, poslovni, normalno... Sestrice, nemoj da zezaš!

30. EXT. ULICA.

Noć je. **ALEKSA** se s teškom mukom izvlači iz one rupe u koju je upao. Najzad, kad mu to nekako uspe, stane kraj rupe, besno dohvati onaj natpis i počne da ga gazi nogama! Zatim ga onako polomljenog i zgužvanog, osvetnički ugura u rupu. Tada mirno i dostojanstveno, kao da se ništa nije desilo, popravi svoju kravatu i krene niz ulicu, nonšalantno zviždukajući.

**Sekvenca 6
OSMA OFANZIVA**

31. EXT. PARKIĆ.

Na okupu su MARKO, VERA, GVOZDEN, KRUNA i MINA. Svi ćuteći sede na klupi u parkiću ispred svoje zgrade i nervozno lupkaju prstima, povremeno gledajući unaokolo.. Očigledno da nekoga dugo čekaju.

GĐA KRUNA

Gvozdene, da te pitam nešto: hoće li ti tvoji novinari doći do sudnjega dana, ili ću ja ovde da pustim korenje, ko stoletni hrast?

GVOZDEN

Ne znam šta ih je zadržalo? Svima sam poslao poziv za deset sati.

MINA

Možda po srednjeeskimskom vremenu. Po našem, sada je pola dvanaest, a od njih ni traga ni glasa.

MARKO

Pa, šta da radimo? Da ih još čekamo, ili da se rasturamo ko Bitsli?

GVOZDEN

Budite strpljivi. Poslao sam Nenada na teren, on će doći sa pouzdanim informacijama.

MINA

On će doći sa pouzdanim informacijama o onoj maloj Jovani od prekoputa, a ne o tome gde su vaši novinari.

GOZDEN

Pogrešno! Za Nenada je kontraobaveštajni rad na prvom mestu, a zadovoljstvo na drugom!

MARKO

To smo svi primetili...

Sipa kafu iz termososa...

VERA

Jeste li za još kafe?

GĐA KRUNA

Kafe? Taman posla, dušo, ionako sam pred šlogom.

GVOZDEN

To govorite već trideset godina...

GĐA KRUNA

A, ti bi želeo da se to desi?

GVOZDEN

Šta vam pada na pamet? U ovoj neravnopravnoj borbi koju vodim protiv višestruko nadmoćnijeg agresora – svaka mi je puška dragocena!

GĐA KRUNA

Ja nisam puška...!

GVOZDEN

Figurativno, gospođo... Evo ga!

Pojavi se NENAD, zadihan... sedne na stolicu. Svi se okupe oko njega.

MARKO
Šta je bilo, gde su?
GVOZDEN
Stižu li?
NENAD
Polako, da udahnem vazduh. Dolazim iz neprijateljske pozadine.
MINA
Nele, nemoj da nas ložiš, reci šta je bilo, da se više ne zamajavamo
NENAD
Vera, mogu li da dobijem čašu vode? Trčao sam kroz unakrsnu vatru!
GĐA KRUNA
Vidi se, Gvozdenuva škola foliraže...

VERA donese NENADU čašu vode sa česme. On popije naskap ceo sadržaj, odloži čašu, a zatim polako ustane. Napetost dostigne vrhunac.

NENAD
Dakle, družo potpukovniče, zeznuli ste stvar!
GVOZDEN
Molim...?
GĐA KRUNA
Iju, kakav rečnik? Nije čudo što nam nastavnici štrajkuju.
NENAD
Kuju ste adresu dali novinarima?
GVOZDEN
Kaku koju? Pa, našu.
NENAD
Da, ali koju našu?
GVOZDEN
"Osma ofanziva" broj 66!
NENAD
To sam i mislio: znate li da je našoj ulici još pre sedam godina promenjeno ime, i da se od tada zove "Dunavska košava"!?
GVOZDEN
Au stvarno...
GĐA KRUNA
Ti si, Gvozdene, senilan.
GVOZDEN
Čekajte, kakve to ima veze: "Dunavska košava"? I vrapci znaju da se naša ulica zvala "Osma ofanziva"!
MINA
Vrapci znaju, gosn Gvozdene, ali ne i novinari!
GVOZDEN
Kaku, bre, ne znaju? Ako su novinari, nisu deca.

GĐA KRUNA

More, jesu, Gvozdene, deca su, oni su pre sedam godina još išli na nošu!... Nisu oni čuli ni za ofanzive, ni za partizane, a o Titu da i ne govorimo!

GVOZDEN

Nemoguće! Još sutra ću da telefoniram ministarstvu prosvete....

MINA

I Obrazovnom programu televizije!

NENAD

Bilo kako bilo, ovo je nedopustiv propust i ja podnosim ostavku!

GVOZDEN

Kakvu, bre, ostavku?

NENAD

Ostavku na mesto terenskog operativca! Osećam veliku moralnu i ličnu odgovornost i zato...

GVOZDEN

Ne prihvata se!

NENAD

Razumem!

MARKO

Ala si se nećkao...

GVOZDEN

Do večeras će greška biti ispravljena !

VERA

Ali, kako?

GVOZDEN

Ima načina, Vera, ima načina... A sad, na izvršenje! Nenade, za mnom!

NENAD

Razumem!...(za sebe) Ako i preživim ovaj rat, Jovana će me sigurno ubiti...

GVOZDEN i NENAD brzo napuste parkić.

MARKO

Žurka je završena, a istorija počinje...

MINA

I, šta sada ja da radim? Probu u pozorištu sam otkazala, a snimanje na radiju imam tek posle tri.

VERA

Ja moram da idem.

MARKO

Tako je, i Vera mora da ide, a ti bi mogla da mi praviš društvo gore, na mansardi.da budeš moja muza dok slikam.

MINA

Kako bi bilo da muzu potražiš u "malim oglasima".

MARKO

Ah ne, Mina, boginjo moja, ne ostavljaj me s tim ukletim platnima... !

MINA
 Jebo te, Marko, ko da si ti glumac, a ne ja!... Vera, a gde ćeš ti?
 VERA
 Idem da se vozim čamcem po Dunavu. S Peđom.
 MINA
 Vožnja čamcem, s Peđom? Stvarno? Svaka čast... !
 VERA
 To je samo jedna... poslovna vožnja.
 MINA
 Da, da, poslovna vožnja, u čamcu se najbolje diskutuje o
 "poslovima"... Vera, pazi se: Dunav je pun virova.
 GĐA KRUNA
 Što nisam mlađa, pa da i ja nađem nekog kapetana lađe Ovako,
 ostaje mi samo da otplivam do samoposluge... Vera, onda, na
 more: vetar je povoljan, jedra su podignuta, kapetan lađe stoji na
 pramcu i nestrpljivo puši lulu!...(zapeva)... "Kad naš brod plovi,
 plovi... !

**GĐA KRUNA i VERA izađu. MARKO povuče prve poteze četkicom po platnu. MINA
 pride malom šanku.**

MINA
 Marko, jesi li za neko pićence?
 MARKO
 Može.
 MINA
 Šta ćeš?
 MARKO
 Isto što i ti.

**MINA naspe piće za sebe i za MARKA. Donese čašice. Kucnu se i otpiju gutljaj.
 MINA pusti tihu muziku, a zatim sedne naspram MARKA, gledajući ga kako slika.**

MINA
 Marko... Hej,?
 MARKO
 A?
 MINA
 Znaš li da je slikanje obavezan vid terapije u psihijatrijskim
 ustanovama?
 MARKO
 Baš ti hvala.
 MINA
 Nisam na to mislila...
 MARKO
 Na koje?
 MINA
 Nemoj da zezaš... Htela sam da kažem kako slikanje, nekako,
 smiruje čoveka, za razliku od glume, na primer. Svaki put kad
 radiš novu ulogu, kao da si za korak bliži ludnici!

MARKO

Šta te je spopalo? Obično si puna pozitivne energije.

MINA

Znaš, ja se u stvari divim tvojoj sestri. Da sam ja, mislim, da sam...

MARKO

Da si gluva, reci slobodno.

MINA

Dobro, da sam... oštećenog sluha – ko zna kako bih uopšte mogla da organizujem svoj život... A ona je tako smirena, tako talentovana i, za razliku od mene, uopšte nema osećaj da će negde da zakasni, da će nešto važno u životu da propusti!

MARKO

Znaš šta je rekao Čehov: ljudski je život uvek prokockan!... Zašto se onda sekiraš?

MINA

To me je uvek nerviralo kod muškaraca: za sve imaju filozofsko objašnjenje.

MARKO

Ali, Čehov...?

MINA

On pogotovu! Kad gledaš ili čitaš njegove komade, misliš da se svima na ovoj planeti samo spava.

MARKO

Mina... mislim da si nešto drugo htela da mi kažeš?

MINA

U pravu si, jesam... Zašto si se vratio iz Pariza?

MARKO

Ne razumem? Kakve to veze ima sa ovom pričom?

MINA

Ima! Da si ostao u tom glupom "gradu svetlosti", meni nikad ne bi palo na pamet da razmišljam o svojoj budućnosti... Igrala bih svoje uloge u pozorištu, na filmu, na televiziji, davala intervju, novine bi redovno pratile moj ljubavni život – bila bih i dalje fatalna žena na ovim prostorima!

MARKO

Pa, šta se promenilo? Mislim da si fatalnija nego ikad.

MINA

Sve se promenilo!... Ti si se pojavio sa svojim glupim slikarstvom, a što je najgore – učinio si da poverujem kako umetnost još uvek ima neki smisao!

MARKO

Nisi me ubedila...

MINA

U šta?

MARKO

U to da si ikada mislila drugačije... Uostalom, zašto se toliko plašiš da se zaljubiš u mene?

MINA

Kao prvo: ti nisi baš Rudolf Valentino... a, kao drugo: do sad mi je bilo sasvim dobro i bez zaljublivanja!

MARKO

O.K., ja ne žurim? A ti?

MINA

Ni ja.

MARKO

Onda, evo predloga: ti počni da slikaš, a ja ću da postanem glumac. Naći ćemo se kod psihijatra...!

32. EXT. DUNAV.

PEĐA i VERA u čamcu, voze se po sredini Dunava; voze kraj obala, zalaze u ritove... Slike obala, šuma, pecaroša, ptica, šlepova, splavova, alasa u svojim čamcima kako i izvlače mreže...(Poetična sekvenca!)... PEĐA je kraj motora, dok je VERA na pramcu... Onda, izmene uloge... Vidimo da su veoma srećni!... Najzad, dolaze do marine... Izlaze iz čamca... PEĐA vezuje čamac, uzimaju svoju opremu i krenu zagrljeni ka izlazu iz marine... PEĐA se smeje, a onda je u jednom trenutku poljubi u obraz...!

33. EXT. PARKIĆ.

NENAD sa svojim vršnjacima igra basket pod onim jednim, izanđalim košem. Kraj igrališta, na klupi sedi JOVANA i navija (dabome) za NENADOVU ekipu. Kroz parkić prolazi MARKO, pokretom ruke pozdravi društvo u parkiću i zađe u ulaz svoje zgrade. NENAD upravo postigne odlučujući koš i njegova ekipa pobjedi! On važno sedne na klupu kraj JOVANE, ona ga zagrlji i poljubi u obraz!

Sekvenca 7 VIRUS

34. ENT. MANSARDA.

VERA koja je prehladena leškari na trosedu sa termometrom ispod jezika i oblogom na čelu, dok joj **MINA** donosi limunadu.

MINA

Lepo sam te upozorila: čuvaj se, Dunav je pun virova!... Šta kažeš? Nisi upala u vodu?... Znam, ali, zahvatio te je ljubavni virus!... Molim?... Nije ljubavni, nego si se prehladila u čamcu? Pa, to mu dođe na isto: svejedno si u krevetu...(Izvadi termometar iz **VERINIH usta**)... Da vidimo: 37 sa 5... Nije strašno. Popij ovu limunadu.

VERA ispija limunadu. Zatim joj zavibrira mobilni telefon. Ona iščita poruku na displeju.

VERA

Peđa... Doći će posle probe.

MINA

Peđa dolazi, sjajno... Tipično za muškarca: prvo te obori u krevet, a onda dođe da vidi kako ti je... Sreća, da si ti svoje odradila: kostimi su odlični, probe idu dobro... Uostalom, ja igram u toj predstavi i obaveštavam te o svemu. Kao tajni agent 007!

Ulazi MARKO noseći pune kese namirnica iz samoposluge. **S mukom odloži kese na sto.**

MARKO

Krajnje je vreme da počnemo jesti neku lakšu hranu...

VERA

Sa manje kalorija?

MARKO

Sa manje težine! Treba ovo dovući na mansardu. Od kad se onaj smutljivac Aleksa zaglavio u liftu, uglavnom idemo peške.

MINA

Ko bi rekao da si tako slabašan?

MARKO

Umetnost iscrpljuje više nego oranje!... Ko će da kuva kafu?

MINA

Normalno, ti.

MARKO

Zašto: normalno ja?

MINA

Zato što ti ja lečim sestru... a lečiću, maco, i tebe, čim se prehladiš.

MARKO

Hvala, kucu – ali, ja ne flertujem u čamcu na sred Dunava.

MINA
Marko, stavi kafu i nemoj da daviš!

MARKO
Razumem, šefe!...(za sebe) Kako je krenulo, mogu još i batine da dobijem... **(Zvoni telefon. Marko podigne slušalicu. Sluša bez reči i zatim spusti slušalicu)**. Onaj vaš general: kaže da je sredio sa televizijom za intervju. Zborna mesto: parkić! Vreme: sutra, tačno u podne! Na mestu – voljno!... Mina, da ne ideš slučajno kolima u pozorište?

MINA
Ma, otkud? Na opravci su kod Mike – karburatora.

MARKO
Zar mi nisi juče rekla da ti je popravio menjač?

MINA
O, da, menjač je sada super – ali volan može da se okreće samo na levu stranu!

MARKO
To je baš zgodno za put oko sveta... mislim, uopšte ne moraš da držiš volan.

MINA
Maco, da li ti je glava možda višak na ramenima?

MARKO
Ma, hajde, nemaš smisla za šalu!... Znete li onaj vic o Muji i Hasi kad se voze kolima?.. Ne? Ja znam: dakle, kaže Muja Hasi: Zavij levo!... A Haso: auuuuuu...!

MINA
Idem odmah na probu, dok s tobom načisto ne odlepim.

MARKO
Idemo zajedno, častim "taksi".

MINA
Hvala, gosn "škotlandanine". Vera, čao, vidimo se!

VERA
Ne mogu da verujem da ću konačno ostati sama.

35. EXT. ULICA.

MARKO i MINA ispred zgrade ulaze u "taksi". Vozilo krene.

36. EXT. POZORIŠTE.

"Taksi" se zaustavlja ispred zgrade Pozorišta. Mina izađe. Poljubi MARKA koji ostane u kolima, i uđe u zgradu Pozorišta. Kamera isprati MINU, a onda ostane na reklamnom panou: vidimo naslov predstave čija se premijera najavljuje. Vozilo sa MARKOM krene dalje.

37. ENT. MANSARDA.

Zvonce i svetlo na ulaznim vratima, više puta. VERA spava, a onda se trgne i spazi svetlo. Ustane i otvori vrata. Uđe Peđa sa buketom cveća i kesom pomorandži.

PEĐA

Izvoli: cveće za najboljeg kostimografa, pomorandže za najlepšeg bolesnika..(Osvrće se oko sebe) Super ti je ova gajba.

VERA

Šta ćeš da popiješ?

PEĐA

Šta ćeš ti?

VERA

Ja pijem čaj.

PEĐA

Meni, onda, ipak nešto žešće

VERA

Mislila sam da ćeš doći ranije?

PEĐA

I došao sam ranije, ali su me dva ludaka dole u ulazu pola sata legitimisali i proveravali da li sam ozvučen. Poznaješ ih?

VERA

(Sa smeškom) Ne, ne verujem...**(Donese mu piće)** Kako je bilo na probi?

PEĐA

Na probi, rovovska bitka. Ali, biće to odlična predstava.

VERA

Zato se i nerviram što sam prehladna.

PEĐA

Nisi ti kriva za kijavicu. Ja sam kriv.

VERA

Svašta! Uostalom, mislim da više i nemam temperaturu.

PEĐA

Nemaš više temperaturu? Hoćeš li da je izmeriš?

VERA

Daj mi ruku.

VERA ga uhvati za ruku i prinese njegovu šaku svom čelu. On je opipa čelo, a zatim joj se polako približi, uhvati je za glavu i drugom rukom, privuče je sebi...

PEĐA

Zbilja, nemaš temperaturu... ali ću je izgleda ja dobiti.

Poljubi je. Ona mu uzvraća poljubac. Ljubavna scena koja duže traje...

Plan se širi: kamera se polako izvlači od VERE i PEĐE, izlazi kroz prozor od balkona, a zatim diže ka nebu sa zvezdama.

38. TV REPORTAŽA (EXT. PARKIĆ.).

GVOZDEN, GĐA KRUNA, VERA, MARKO, MINA i NENAD, poređani u polukrug, govore u kameru:

GVOZDEN

Mirno – na mestu voljno! Raportira komandant strateške grupacije za odbranu Dunavskog parkića, potpukovnik Gvozden Vuković u penziji!

MARKO

Ja sam Marko, student slikarstva, a ovo je moja sestra Vera... Vera, izjavi nešto za televiziju.

VERA

(Marko prevodi gestove) Stvar je jasna: opština hoće od našeg parkića da napravi garažu. A mi to nećemo dopustiti!

ĐĐA KRUNA

A, ja ću vam reći ko stoji iza svega ovoga: oni isti koji su mi 45-e nacionalizovali zgradu – a sad hoće da mi otmu i dunavski vazduh. E, neće moći!

NENAD

Smirimo strasti i sagledajmo realnost: oni imaju svoje interese, a mi svoje. Čiji su interesi jači, ti će da pobeđu. A to smo mi!... To vam je kao bara puna krokodila... ili žaba... ili punoglavaca... Dobro, dosta je, slikajte sada nekog drugog!

GVOZDEN

Kao vojnik i profesionalac odgovorno izjavljujem: borićemo se do poslednjeg daha! Borićemo se za sebe, ali i za naše potomke! Buduća pokolenja će shvatiti svu veličinu i značaj naše borbe: bageri će možda preći preko naših tela, ali ne i preko našeg nesalomivog borbenog duha. "Viva la muerte...!"

MARKO

Izvinite, ali general se malo zaneo... Ja lično, kao čovek i kao umetnik, smatram da je kompromis moguć. Naime, ako su garaža i benzinska pumpa baš neophodni na ovom mestu – neka ih sagrade ispod vode. Uostalom, valjda i podmornice treba negde da tankuju gorivo, haha!

MINA

Molim?... Želite i moju izjavu? Ali, mene ionako ima previše na malom ekranu, razgovarajte sa običnim ljudima, sa radnicima, seljacima, poštenom inteligencijom... Dobro, ako baš insistirate, reći ću vam, veoma smireno i pribrano: ako nadležni ne shvate svu silinu našeg protesta, ne uvažavaju naše argumente i nastave da sprovode u delo, bolje rečeno, u nedelo, svoju podlu antiekološku i anticivilizacijsku nameru – ja ću lično da odem u opštinu i sve ću ih počupati za kosu!

39. EXT. KROV.

Vidimo da sa krova susedne zgrade, televizijsko snimanje u parku kroz dalekozor posmatra ALEKSA. Najednom, pored njega uplašeno cikne mačka, on se prepadne, ispusti dalekozor i uz krik strmoglavni niz krov na ulicu!

**Sekvenca 8
KONTRANAPAD**

40. ENT. MANSARDA.

VERA za kompjuterom. Pored nje je šoljica sa kafom. Radosno ulazi MARKO sa otvorenom kovertom u ruci.

MARKO
Vera, konačno je stiglo!

VERA
Šta?

MARKO
Zvanično obaveštenje o datumu otvaranja izložbe!...Shvataš: moja prva samostalna izložba u Beogradu – zvanično je zakazana!

VERA radosno skoči od stola i zagrlji MARKA!...Ali, njihova radost je kratkog veka, jer, takođe sa otvorenom kovertom, sa najljućim izrazom na licu, uđe GVOZDEN.

GVOZDEN
Šta to radite? Zašto se blesavite?

MARKO
Imaću izložbu...!

GVOZDEN
A ja mislio da je nešto važno..(**Pokaže koverat**) Ovo je tempirana bomba!

VERA
Kakva bomba?

GVOZDEN
Tempirana - s produžnim dejstvom! Ovo je gore od bojnog otrova!
MARKO

Gosn generale, hoćete li nam konačno reći o čemu se radi – ili da navlačimo gas maske?

GVOZDEN
Bićete obavešteni– čim se svi okupe. Zakazao sam 75-i vanredni sastanak Kućnog saveta!

MARKO
Opet...?!

Vrata se otvaraju i poznata lica, uglavnom bunovna, polako ulaze u stan: GĐA KRUNA, MINA i NENAD.

GĐA KRUNA
Gvozdene, ako ovo ne bude važno, nosićeš na duši mog Caleta do kraja života, zato što sam ga ostavila bez doručka.

GVOZDEN
Vaš mačak Cale i kad ne bi jeo tri dana, i dalje bi ličio na prase.

MINA

Dragi sugrađani, ostavite se kulinarstva: ovde ima još živih duša koje bi želele da im se obratite.

NENAD

(gledajući sliku) Hej, Marko, super ti je ova nova slika! Dobro je da si konačno prestao da slikaš mrtvu prirodu.

MARKO

O čemu ti pričaš? Ovo mi je najbolja mrtva priroda do sada!

NENAD

Stvarno? Onda je samo nekako manje mrtva, više mi je vampirska...

MARKO

Skočiću kroz prozor.

GVOZDEN

Čekaj, skači posle, prvo izveštaj!... Dakle, drugovi i drugarice, otvaram 75-i vanredni sastanak Kućnog saveta. Prva tačka dnevnog reda: "Rešenje Opštinskog sekretarijata za urbanizam". Mina, čitaj!

MINA

Zašto ja da čitam?

GVOZDEN

Pa, ti si glumica!

MINA

Nisu samo glumice pismene! Kako da čitam, nisam popila ni jutarnju kafu, ne vidim belu mačku pred nosom!

MARKO

Ja ću da pročitam. Uostalom, slikari su oduvek bili intelektualno elita svakog društva...**(Važno uzme papir od Gvozdena)**... Prosto se pitam: kako ste u ovoj zgradi uopšte komunicirali dok se ja nisam pojavio?

VERA

Marko, čitaj!

MARKO

O.K. bez nervoze... Dakle: **(čita)** »Kilo hleba, dvesta grama tirolske salame, češanj belog luka...

GVOZDEN

(otme mu papir) Daj to ovamo, to mi je spisak za samoposlugu!...**(Preda mu drugi papir)** Ovo je pravi papir!

GĐA KRUNA

Boga ti, Gvozdeno, šta će ti beli luk? Zar s praznovericama niste raskrstili još na Prvom zasedanju AVNOJ-a?

NENAD

Marko, ja ti rekoh da ti je slika vampirska.

MARKO

E, neću da čitam! Ja se žrtvujem za opštu stvar, a vi me zezate!

MINA

(uzme mu papir iz ruku) Daj mi to!... Slušajte dobro, ovo ću pročitati samo jednom: **(čita)** "Prema rešenju broj taj i taj, a na osnovu člana tog i tog, stav 12,45 i 99, Komisija za urbanizam konstatuje da je jednoglasnom odlukom Skupštine opštine odlučeno da radovi na izgradnji trospratne garaže i benzinske pumpe na lokaciji Dunavski parkić, počnu odmah!... U potpisu: Opštinska komisija za urbanizam, potpis nečitak, nešto kao Pera, ili Žika, ne znam..."

GVOZDEN

Dobro, potpis nije bitan... Jeste li čuli i razumeli?

SVI

Jesmo...

GVOZDEN

Vera, a ti?

VERA

Razumela sam.

GVOZDEN

I, šta kažete?

MARKO

Šta god da kažem, izgledaće nepristojno...

GVOZDEN

A vi, gospođa Kruno?

GĐA KRUNA

Ja ću se boriti do kraja: dići ću pumpu u vazduh!

GVOZDEN

Bravo, takvu vas volim: odlučnu i beskompromisnu! Ali, za diverzantskim akcijama, na sreću, neće biti potrebe, jer je ovaj dokument nešto što sam dugo čekao. Ovaj papir, ovo rešenje, jeste – pobeda!

Svi ga pomalo zabezeknuto gledaju, dok on u trijumfalističkom zanosu drži uzdignut dopis visoko iznad svoje glave! Najzad, prva se pomeri MINA, koja u neverici sedne na stolicu, protrlja oči, a zatim teatralno odmota žvaku i stavi je u usta.

MINA

Gosn Gvozdene... a da li bi ste nam tu vašu misao... pobliže objasnili?

GVOZDEN

Mina, sine, zar ti ne razumeš?... Nenade, sine, ona ne razume!

NENAD

Neverovatno.

GVOZDEN

Je li moguće da zaista ne razumete koliko smo sada blizu konačnom trijumfu? Vera, sine, tebi je sigurno jasno da...

VERA

Baš i nije...

GVOZDEN

Nenade, sine, čuješ li ti ovo?

NENAD

Šokantno.

GVOZDEN

Marko, sine, ti razumeš da ovo rešenje konačno znači da smo mi, kao grupa i kao pojedinci...

MARKO

Gvozdene, tata, ja ne razumem ništa! Osim, da smo ga... ono.

GVOZDEN

Nenade, sine, je li ovo moguće?

NENAD

Definitivno nije, gospodine potpukovniče!

GVOZDEN

Gđa Kruno, kćeri...

GĐA KRUNA

Gvozdene, nisam ti je kćer! Ti si sasvim podilkanio!

GVOZDEN

Nenade, pomagaj! Objasni im suštinu!

NENAD

Odmah, gosn potpukovniče!... Šta da im objasnim?

GVOZDEN

Zar i ti, sine, Brute!? Kako ne razumete? Optužiću ih za ispoljavanje totalitarne svesti, za saradnike prethodnog režima, za anticivilizacijsko i antidemokratsko delovanje, za ekološke zagađivače, prijaviću ih Ujedinjenim Nacijama, svim mogućim svetskim organizacijama za zaštitu prirode i čovekove okoline, i što je najstrašnije, prijaviću ih Fondaciji "Roza Luksemburg" za zaštitu belih medveda...!

MINA

Ja dosad nisam viđala bele medvede u okolini... Doduše, neki su viđali bele miševe...

GVOZDEN

Miševi ili medvedi, kakve to ima veze? Važno je da zvuči dramatično! Videće oni na kraju: čija mačka crnu vunu prede!

GĐA KRUNA

Gvozdene, mog Caleta da ostaviš na miru!

GVOZDEN

To je figurativno, gospođo...

GĐA KRUNA

Figurativno te i upozoravam!

VERA

Stanite malo, čekajte!... Šta, u stvari, treba da radimo?

GVOZDEN

Šta da radimo? To je bar jasno! Ja odmah sastavljam peticiju sa potpisima svih stanara okolnih zgrada – i pravo u sedište Vlade!

NENAD

Ja se bacam na Internet i opisima njihovih podlih i zakulisanih radnji zatrpavam sve svetske i domaće sajtove!

GVOZDEN

Tako je, sine, Brute... mislim, Nenade!... A ti, Marko?

MARKO

Šta ja?

GVOZDEN

Da li bi ti, na primer, mogao da nacrtáš nekakvu protesnu sliku, pa da je okačimo u parku, između dva drveta?

MARKO

Šta vam pada na pamet? Ja nisam farbar transparentata, nego umetnik!

GVOZDEN

Pa, na to sam i mislio: na umetnički transparent.

MARKO

Ne dolazi u obzir! Nađite nekog molera.

MINA

(Zagrli Marka) Srce, zar ga nismo već našli?... Zamisli samo koliko je to originalno: autor velike samostalne izložbe - u borbi za odbranu dečjeg parkića od zlih opštinará!... Mediji će prosto da polude za tobom!

MARKO

Misliš?

MINA

Apsolutno!

MARKO

Hm, dobro, onda... Smisliću nešto.

MINA

Takvog te volim.... A, znate li šta ću ja da uradim? Odigraću predveče protestnu monodramu na sred parkića! Opštinarí će da puknu od muke!

MARKO

Šta ćeš da igraš?

MINA

Nemam pojma, možda »Antigonu«.

MARKO

Kakve veze ima Antigona sa dečjim parkom?

MINA

Nikakve, ali deluje monumentalno!

GVOZDEN

Sve su ideje dobre i prihvatljive, ukoliko su u skladu sa usvojenom strategijom odbrane Dunavskog parkića.

MARKO

A, gospođa Kruna bi mogla da napravi svoje kolačiće "a la Mari Antoanet" i da ih besplatno deli publici, zar ne?

GĐA KRUNA

Pristajem! Nisam ja nekakva džangrizava baba koje ne raspoznaje borbu za opštu stvar! Biće kolača!

GVOZDEN

Bravo, dobićete orden čim pobedimo neprijatelja!

GĐA KUNA

Lako ćemo za ordenje, Gvozdene, nije ti ovo "Osma ofanziva". Prvo skoči, pa reci hop!

GVOZDEN

U pravu ste: hop! Zadaci su podeljeni – svi na svoje radne zadatke. Nenade, za mnom!

NENAD
 Ja idem kod Jovane.
 GVOZDEN
 Jesi li ti normalan? Rat je, a ti bi kod devojke!
 NENAD
 Ma ne, gosn potpukovniče, drugo je u pitanju: Jovana ima kompjuter s dobrom konekcijom!
 GVOZDEN
 Aha, onda u redu. Baci se na posao. Ja odoh – čuvajte mi Kućni savet!
 MARKO
 Haug...!

GVOZDEN izađe, NENAD krene za njim.

NENAD
 Idem i ja...
 MINA
 Pozdravi Jovanu i sa naše strane.
 MARKO
 I pazi kako se konektuješ...!
 NENAD
(za sebe) Neverovatni su ovi matorci: misle samo na seks!
(izađe).
 MINA
 Dobro, deco, to bi bilo to. Sve smo utanačili: ratnu strategiju, liniju fronta, rezervni položaj... ja mogu na probu!
 MARKO
 Doći ću po tebe.
 MINA
 Bolje rečeno, doći ćeš kod mene, da te ja odvezem kući.
 MARKO
 Normalno, gde si to videla da se jedan Karavađo gura u gradskom saobraćaju?
 MINA
 U vreme Karavađa gradski saobraćaj nije postojao! Ali, neka ti bude: čekaću te, samo nemoj da zakasniš dva sata, ko prošli put... Vera, ti takođe ideš na posao?
 VERA
 Naravno, ozdravila sam! Jedva sam izdržala jučerašnji dan.
 MINA
 Pa, dobro, nije valjda bilo tako strašno. Imala si i neke posete...
 VERA
 Baš si nevaljala! Otkud znaš?
 MINA
 Jesi li čula za "vidovitu Zorku"?... E, pa, mače, ja sam joj bila razredni starešina!

MINA pođe ka izlaznim vratima, otvori ih, izađe, ali pre no što ih sasvim zatvori za sobom, odigra jednu kabaretsku numeru...

MINA
 (Iz »Kabarea«) »Majn damen und heren, lejdz end džentlmen,
 medam e mesj – orevoar!«

Konačno izađe. GĐA KRUNA je s nostalgijom isprati pogledom.

GĐA KRUNA
 Ha! Što nisam pedeset godina mlađa, pa da upišem glumu!

44. EXT. ZGRADA OPŠTINE.

GVOZDEN sa činovničkom aktn-tašnom ispod ruke, u uniformi, ulazi u jednu zgradu. Kamera zastane na natpisu kraj ulaza: »OPŠTINA«.

45. ENT. KUHINJA.

GĐA KRUNA u svojoj kuhinji mesi kolače i pevuši. Kraj njenih nogu uvija se veliki, debeli, žuti mačak, Cale.

46. ENT. SOBA.

NENAD i JOVANA za kompjuterom. On je zagrlji i nešto joj »važno« objašnjava, prebirajući po tastaturi.

47. EXT. REDAKCIJA.

VERA sa svojim kolegama izlazi iz redakcije. Svi nose transparente s natpisima protiv »"lih opštinar", a sa jasnim ekološkim porukama!

48. EXT. PARKIĆ.

MARKO zateže transparent između dva drveta. Na njemu piše: "Naš park – naša sloboda – živela demokratija!"

49. EXT. KROŠNJA DRVETA.

U krošnji jednog velikog drveta, razume se, budno na sve motri ALEKSA, snima, beleži...

50. EXT. PARKIĆ.

MINA, krupno: govori monolog iz "Antigone". Plan se polako širi sve do totala parkića. Vidimo da je u sredini MINA, a da su oko nje: MARKO, VERA i PEĐA, zagrljeni, sa decom iz njene škole koja mašu transparentima, GVOZDEN, NENAD i JOVANA, takođe zagrljeni, GĐA KRUNA, koja deli svoje čuvene kolače, publika, novinari, snimatelji... Najzad, kamera se ponovo zaustavi na krošnji drveta iz koje viri ALEKSA, koji samo što se nije strmoglavio na zemlju.

51. ENT. MANSARDA.

MARKO i VERA, sami, zavaljeni u fotelje, umorni od napornog dana, ali smireni i zadovoljni.

MARKO

Eto, završi se i to čudo! Nadam se da će se opštinari ipak utronjati od ovolike frke koju smo im priredili!

VERA

Valjda, hoće... **(Zeva)**... Jel' sa otvaranjem izložbe sve u redu?

MARKO

Da, otvaranje izložbe će biti kada je i zakazano... A tvoja premijera?

VERA

Isto tako!

MARKO

Super! Moglo bi se reći, draga sestrice, da su pred nama sve sami važni događaji.

VERA

(Ponovo zeva. Potvrдно klimne glavom) Jesu. Laku noć!

MARKO

Laku noć.

52. EXT. PARKIĆ. NOĆ.

ALEKSA je zaspao na drvetu. Hrče! Onda se u snu protegne, okrene na drugu stranu – i strmoglavi sa drveta na zemlju!

**Sekvenca 9
IZLOŽBA**

53. ENT. MANSARDA.

VERA, MARKO, GVOZDEN, GĐA KRUNA i MINA piju podnevnu kafu. Svi pažljivo slušaju GVOZDENA, koji je u uniformi i deluje uzbuđeno.

GVOZDEN

Eto kako je to bilo... Jutros oko sedam sati – a vi znate da ja ustajem u pet, dakle, u sedam sam potpuno budan i spreman za akciju – zvoni telefon! Zvrrr!

MARKO

Kako, kako...?

MINA

Pusti generala da se javi!

GVOZDEN

Ovako: zvrrr! Već po zvuku razaznajem: ovo je poziv sa visokog mesta!

MARKO

Po zvuku, kako da ne...

GĐA KRUNA

Dete, da više nisi pisnuo!

GVOZDEN

Ja šta ću, kud će, dohvatim slušalicu: Izvolite!..."Pukovnik Gvozden Vuković?" - začuje se pitanje s drugog kraja žice.

MARKO

Gluposti, ako je mobilni, onda nema žice...(VERA podigne veliki nož sa stola)... U redu, bez komentara...

GVOZDEN

Potpukovnik Vuković!- repliciram ja..."Ovde Kabinet referenta Žunjića"!... Uh, majku mu božiju, šta ću sad?... Izvolite, na raspolaganju!..."Gospodine potpukovniče, referent Žunjić je pažljivo proučio vaš dopis u vezi sa izgradnjom garaže i benzinske pumpe – i želi da se hitno nađe sa vama! Možete li odmah da dođete u Kabinet, šaljemo kola po vas?"... Ja protrljam, oči, protrljam uši, protrljam i nos kad sam već u blizini – da li sanjam?... "Ne sanjate, potpukovniče, auto je već krenuo! Čekamo vas!"

MARKO

Jebo te, pa oni čitaju misli, kao kod Orvela...

MINA

Rekao si da nećeš komentarisati.

MARKO

Izvini, uzbuđen sam zbog izložbe.

GVOZDEN

Ha, izložba! Trice i kućine! Zamislite samo, kako je tek meni srce lupalo dok sam ulazio u auto?

GĐA KRUNA

Kako ti je lupalo, Gvozdene?

GVOZDEN

Ovako: tik-tak, tik-tak, tik-tak...

GĐA KRUNA

To je normalan puls, nemoj da paničiš...

GVOZDEN

A tek kad sam ušao u Kabinet, ovako je počelo: tik-tik-tak-tak-tik...!

MINA

Gosn. Gvozdene, pa vi ko da ste otišli kod kardiologa, a ne kod referenta za urbanizam i renesansu.

VERA

Jel' bio ljubazan?

GVOZDEN

Ko? On? Zamalo da se izljubimo ko rođena braća!

MARKO

Kakva braća, možete deda da mu budete...

GĐA KRUNA

Marko...?

MARKO

Izvinite, blaga nervoza, zbog izložbe...

GVOZDEN

Sve u svemu, stigne kafa, stignu sokovi, popričasmu malo o tome kako živi narod, šta se radi u "bazi", itd... i pređosmo na stvar!

GĐA KRUNA

Hvala Bogu! Kako si krenuo, pomislila sam da si i zaboravio zbog čega si otišao.

GVOZDEN

Malo morgen!... Međutim, Žunjić mi se, onako u poverenju, upilji u lice: "Znate, gospodine potporučniče"... Potpukovnik, Žunjiću..."Oh, oprostite, gospodine potpukovniče, lapsus..."

MARKO

(folirantski) Ko...?

MINA

Marko, zaveži!

MARKO

Razumem!

GVOZDEN

Lapsus! To je ono, kad ovo...

GĐA KRUNA

Shvatili smio, Gvozdene, teraj dalje.

GVOZDEN

Dakle, Žunjić nastavi: "Ja već duže vreme pratim devijacije u radu te opštine, a vaš dopis me je samo uverio da sam bio u pravu.

Moramo hitno da intervenišemo i da zaustavimo taj anticivilizacijski nasrtaj na čistu i nezagađenu ekološku sredinu, koju reprezentuje vaš parkić na Senjaku!.. Na Dorćolu, gosn ministre..."Da, da na Dorćolu, lapsus... ali, Senjak, Dorćol, Dunav-Tisa-Dunav, sve je to u službi građana i razvoja demokratije!"

MINA

Sjajno! Kakva elokvencija...

GVOZDEN

Tačno! To sam i ja odmah pomislio: eto, kakvog divnog referenta mi imamo – ali, da li smo ga zaslužili?

MARKO
Nismo, definitivno!
VERA
Dobro, i šta je bilo na kraju?
GVOZDEN
Na kraju, ko i na početku: opet, zamalo da se izljubimo!... On me isprati do vrata i reče: "Ništa ne brinite. Poručite vašim komšijama, ljudima, ženama i deci Čubure" ... Dorćola, Žunjiću!..."Da, Dorćola, na to sam i mislio kad sam rekao Žagubica, poručite da će njihov lepi Savski parkić"... Dunavski, Žunjiću..."Naravno, Dunavski parkić - biće spašen! Doviđenja!"
MINA
I...?
GVOZDEN
I, gotovo! Svršismo, i ja dođoh pravo ovamo da vam saopštim tu radosnu vest!
VERA
Znači, pobedili smo?
GVOZDEN
Pobedili! Ko u Osmoj ofanzivi!
GĐA KRUNA
Hvala bogu, Gvozdene, da i ti jednom pobediš!
MARKO
E, pa onda, u to ime, da nešto popijemo...

MARKO krene ka kuhinji, ali se na vratima pojavi NENAD, veoma uzbuđen!

NENAD
Braćo i sestre Srbi – bager u parku!

Svi se zabezeknu! Onda potrče ka prozoru, sudarajući se među sobom. Načičkaju se uz prozor. Gledaju!

54. EXT. PARKIĆ.

Na sred parkića, takoreći uz pesak za igranje dece, preteći stoji parkiran ogroman bager, sa podignutom viljuškom!

55. ENT. MANSARDA.

Svi se razočarano povuku od prozora ka sredini prostorije.

MARKO
Sjajno! Vidi se da je intervenisao.
GĐA KRUNA
Gvozdene, neprijatelj ti je opet zašao za leđa!
GVOZDEN
Ovo je neki nespornost! Čovek mi je obećao... Dajte mi telefon!...(MINA mu pruži svoj mobilni)... Kako se ovo uključuje?
MINA
Ukucajte broj, a onda pritisnite ovo zeleno dugme.

GVOZDEN

(Vrati joj telefon) Ovo je igračka za decu!... Nenade, daj mi pravi telefon!

NENAD izvuče odnekud običan telefon, starinski, crni...

NENAD

Izvolite, gosn potpukovniče!

GVOZDEN

(Oduševljeno) Bravo, sine, to je telefon za mene!...(Okreće brojčanik) Alo?... Alo?... Alo, ovde "soko", ko je tamo?

ĐĐA KRUNA

Koji, bre, soko, Gvozdene?

GVOZDEN

Ćutite, gospođa Kruno, to je moja tajna šifra.

ĐĐA KRUNA

Ako je šifra, bolje da si uzeo "pevac", to ti više odgovara.

GVOZDEN

Tišina!...(Okreće ručicu) Alo?... "Soko" zove »orla«, "soko" zove "orla" – "orao", javi se!... Nenade, šta je ovo? Ništa se ne čuje.

NENAD

Nemoguće, gosn potpukovniče, lično sam proverio... Au, čekajte: spala je žica s telefona!

MARKO

Svaka čast, spao vam je...

NENAD

Ovi matorci su opsednuti seksom... Evo, namestio sam je, gosn potpukovniče. Morate lakše da okrećete brojčanik.

GVOZDEN

Koliko lakše? Ja sam komandni oficir, vojniče, a ne – balerina!

ĐĐA KRUNA

Ostavi dete na miru, ti si kriv! Okrećeš taj brojčanik ko da je vergl!

GVOZDEN

Dobro, tišina u rovu! **(Ponovo okreće brojčanik)** Alo?... "Soko" zove "orla", "soko" zove »"orla"- "orao", javi se.

MINA

Čuje li se nešto?

GVOZDEN

Ništa.

MINA

A da probate s običnim telefonom?

GVOZDEN

Ha, ha, kako ste vi naivni! Pa, neprijatelj samo to i čeka, da uhvati naš signal!..."Soko" zove "orla" – "orao", javi se!... Evo ga, čuje se!... Ovde "soko", ko je tamo?... "Dabar"?! Koji "dabar", čija je to šifra?... Nije šifra, nego?...**(Ostalima)** Dobio sam zoološki vrt, majku mu božiju!

NENAD

Gospodine potpukovniče, lepo sam vas upozorio da su te šifre sa pticama zastarele... Danas se koristi: "hej, men", "kul, bradr", "svit bejbi"... a ne ovo s perjem!

GVOZDEN

Ti ćeš da mi kažeš šta je zastarelo? Ha!... Da znaš: mnogo si bio korisniji obaveštajac dok se nisi spetljao s onom malom od prekoputa.

MINA

Gospodine Gvozdene, kako možete tako? Ta "mala od prekoputa" je slatka ko med i nije vam ona kriva što vas je "orao" poslao u zoološki vrt!

NENAD

Hvala ti, Mina, častim piće!

MARKO

Polako, polako, ja takođe ne bih isključio žene kao faktor visokog rizika!

ĐDA KRUNA

Ćutite, bre, vas dvojica! Ja u ovim godinama najbolje znam i šta su žene, i šta su muškarci. Zato, Gvozdene, ne zanovetaj, već okreći tu skalameriju!

GVOZDEN

Nego šta drugo i radim?... Alo?... Alo?... "Soko" zove "dabra"... ma, kakvog dabra, što me zbunjujete!... "Soko" zove ... evo ga, konačno!... "Orle", ti si?... A, vi ste, gosn sekretaru "gnezda"... Da li me se sećate?... Ovde potpukovnik Gvoz... pardon, "soko", bio sam juče u vezi s onim... Da, da, sećate se, naravno... Da li bih mogao da razgovaram sa "orlom"?... Nije tu?... "Orao" odleteo? Kuda?... U Patagoniju?... (**Ostalima**) Gde je ta Patagonija?

NENAD

Ja mislim da je to krater na Mesecu.

GVOZDEN

Au, daleko!... Gospodine sekretaru, pardon, "detliču", možda mi vi možete pomoći: reč je o onom parkiću... da, molim?... To je sređeno?... Ali, evo ga bager u parku, samo što nije počeo da kopa!... Gde je parkić? Pa, zapisali ste... Kakav Surčin – Dorćol!... Da, naš je parkić na Dorćolu!... Vidim i ja da je greška!... Razumem, biće ispravljeno... Da, odmah, razumem... Hvala, "detliču", mnogo ti hvala!... (**Spusti slušalicu...Ostalima, veoma zadovoljno**) Čuli ste gospodina "detlića": greška će biti ispravljena, čim "orao" doleti iz Patagonije!

MARKO

(**Gledajući kroz prozor**) Pa, to je sjajna vest!! Bager je upravo iskopao prvu rupu...!

GVOZDEN

Šta?! Ofanziva? E, neće moći, krećemo u protivnapad... Juuuriiiiš!

56. EXT. PARKIĆ.

Iz VERINE zgrade istrčavaju svi prisutni iz prethodne sekvence, noseći u rukama svakojako »oružje«: kišobran, portfliš, varjaču, kutlaču, itd... i jurišaju ka bageru! Bager spusti viljušku, zaokrene, i najvećom mogućom brzinom pobegne iz parka.

Međutim, njegovi gonioci nastave da ga jure, na velikom odobravanju svih posetilaca parka i dece koja se igraju

57. ENT. GALERIJA.

MARKO je sam u galeriji i nadgleda radnike koji vrše poslednja doterivanja već postavljenih slika. **MINA** mu priđe s leđa i zagri ga.

MINA

Imaš tremu, junačino?

MARKO

Aha.

MINA

Ništa neobično: ja se utronjam pred svaku premijeru.

MARKO

Ti? Ma, ajde, nemoj da me ložiš...

MINA

Časna reč.

MARKO

Onda si stvarno dobra glumica. Meni izgleda da se ti u pozorištu samo igraš, ko malo dete.

MINA

Ja i jesam malo dete.

MARKO

Hajde, onda, da pobegnemo odavde?

MINA

Kako to misliš?

MARKO

Lepo. Nek se gosti zabavljaju, nek pijuckaju i gledaju slike, nek nabadaju nešto na čačkalicu – šta će im uopšte autor izložbe?

MINA

Bez autora se ne može. Koga će uveče, pred spavanje, da ogovaraju kad legnu u krevet?

MARKO

Bilo koga! Na otvaranju izložbi takvih pacijenata uvek ima koliko ti duša želi.

MINA

Znam. Ipak, ne možemo da pobegnemo zbog Vere. Tvoja izložba joj, izgleda, više znači nego njena sopstvena premijera.

MARKO

Onda, ništa. Pobeći ćemo neki drugi put.

MINA

Normalno! Ovo je tek početak tvoje slikarske karijere.

MARKO

Mina, mnogo ti dugujem za ovo.

MINA

Kao prvo, duguješ samo svom talentu – a kao drugo: sačekaj kritike. Možda će napisati da slikaš kao đak – prvak!

MARKO

O, pa to bi za mene bio najveći kompliment! Ali, neće. Oni će me porediti sa nekim bezveznjacima: Modiljanijem, Šagalom, Matisom...

MINA

Znaš šta me je kod tebe impresioniralo kada sam te prvi put upoznala?

MARKO

Moj razdeljak?

MINA

Tvoja neprevaziđena skromnost.

MINA ga poljubi, on joj uzvрати poljubac. Jedan radnik unosi sliku, nadrealističkog tipa. Obrati se MARKU:

RADNIK

Majstore, kako da ti ga stavim? Ovako... ili naopačke?

58. EXT. ZGRADA.

GĐA KRUNA i GVOZDEN, doterani, izlaze iz zgrade i ulaze u taksu koji ih čeka ispred. GVOZDEN kavaljerski otvori vrata. Idu na izložbu.

59. EXT. PARKIĆ

NENAD i JOVANA se takođe nalaze, ona ga poljubi u obraz, a zatim zagrljeni nastave prema autobuskoj stanici. Očigledno, i oni idu na MARKOVU izložbu.

60. ENT. IZLOŽBA.

Otvaranje izložbe. Gužva. Muvanje. Koktel. Posluženje na čačkalicu. Poznata lica koja okružuju MARKA. Naravno, unutra je i ALEKSA koji šeta među zvanicama, trudeći se da njegov reporterski kasetofon koji krije ispod mantila, ostane neprimećen.

61. ENT. MANSARDA.

Mrak. Vrata se otvaraju, uđe svetlost iz hodnika, a onda neko okrene prekidač. Svetlo u dnevnoj prostoriji se upali. Ulaze u veselom raspoloženju MARKO, VERA, MINA i PEĐA.

VERA

Sedite, staviću kafu.

MARKO

Kafa – to je prava stvar! Mimo svih mojih očekivanja, preživeli i otvaranje svoje prve samostalne izložbe.

PEĐA

Prvi put je najteže, a posle – čista rutina!

MARKO

Na šta misliš?

PEĐA

Pa, na izložbu, naravno.

MINA

Muškarci, samo bi da furate neki "mačo" fazon! Bolje se pogledajte, na šta ličite?

MARKO

Kako? Ja sam fin čovek, rafinirani slikar, umetnik s merom...

MINA

Ako je mera ona količina votke koju si popio, onda ću dobro da razmislim o udaji za tebe.

MARKO

Stvarno bi se udala za mene?

MINA

Zežam se, ni pijana!

MARKO

Sada si me razočarala: ja sam baš mislio da ujutru, ako nemaš probu, skoknemo do matičara i da...

MINA

Idem da pomognem Veri... Potrudite se da ne zaspate pre no što stigne kafa.

MARKO

Svašta, kome se spava... Je li, Peđa, da ne misli i Vera da se udaje za tebe?

PEĐA

Ne, koliko ja znam.

MARKO

Hm, dobro je...

PEĐA

Ništa ne brini: jednostavno, sada nam je lepo kad smo zajedno, i to je sve. Posle, ne znam, videćemo...

MARKO

Izvini, lupam gluposti, stvarno sam pijan...

PEĐA

Ne mislim da su to gluposti, a da si pijan, jesi. I ja sam pijan!

MARKO

Stvarno? Ali, kako se to na tebi ne vidi, a na meni se vidi?

PEĐA

Nemam pojma, valjda je to individualno....

MARKO

Dobro si rekao: individualno. Sve je individualno. Život je individualan. I ljubav je individualna. I piće je individualno – živeli!

MARKO izvuče malu flašu votke iz džepa od sakoa, nategne, a onda je pruži PEĐI. On prihvati flašu, dobro nategne iz nje, a zatim je vrati MARKU. Obojica uopšte ne primete da celu tu operaciju iza njihovih leđa prate VERA i MINA, koje su donele kafu.

MINA

Vas dvojica ste dva prava individualna alkoholičara!

MARKO

Svašta! Znaš li koliko je samo Modiljani pio?

MINA

Ne znam! Ne vozim se vremeplovom i nisam se zabavljala s njim... Vera, da ih poslužimo kafom, ili da ih izbacimo na licu?

VERA

Ja sam za to da ih izbacimo!

MARKO

Da nas izbacite, ne! Vera, sestro moja, ja sam tvoj brat, tvoja krv, mi smo kao dva bića u dva tela; ne, jedno biće u jednom telu; ma nije, dva tela u dva bića – jebo te, Peđa, pomози... !

PEĐA

Ne razgovaram sa pijanim osobama... Živeli!

MINA i VERA se nasmeju, samo slegnu ramenima, a zatim i one sednu za sto kraj njih dvojice. Podignu šoljice od kafe i kucnu se, nazdravljajući jedna drugoj. Plan se širi: kamera izlazi kroz otvoren tavanski prozor prema nebu sa bezbroj zvezda.

62. EXT. ULICA. NOĆ.

ALEKSA teturajući prolazi pokraj VERINE zgrade. Peva neku od poznatih kafanskih pesama. Pored njega prođe kamion za polivanje ulica i skroz ga pokvasi. Međutim, ALEKSA samo hladnokrvno pogleda u nebo, otvori kišobran i nastavi da ševrda i da peva niz strmu kaldrmisanu ulicu!

**Sekvenca 10
PREMIJERA**

63. ENT. MANSARDA.

VERA drži u rukama katalog za svoju predstavu čija je premijera zakazana za to večer. Okreće listove kataloga, razgleda ga... Ulazi **MARKO** s otvorenim pismom u rukama.

MARKO

Vera, javio se ujka iz Pariza!

VERA

Stvarno?! Šta piše?

MARKO

Kaže da mogu da se vratim kad god poželim.

VERA

Nije više ljut na tebe?

MARKO

Izgleda da nije više ljut.

VERA

A ti na njega?

MARKO

Da li sam i ja ljut? Ne znam... Moguće da sam i ja u nečemu preterao.

VERA

Znači, vraćaš se u Pariz?

MARKO

Da li bi zaista volela da se vratim u Pariz?

VERA

Iskreno?

MARKO

Da, iskreno!

VERA

Ne... ali, možda bi to bilo dobro za tvoju karijeru.

MARKO

Da, ne bih ni ja voleo, mada, možda si u pravu: za karijeru bi bilo bolje, ko zna... Zbilja, toliko se toga dogodilo od kad sam se vratio... Izgleda da više nisam onaj isti čovek koji je sa koferom i štafelajem u rukama onog jutra banuo na tvoja vrata!

VERA

Ma, jesi isti, samo što si u međuvremenu upoznao Minu...

MARKO

Jeste, isti sam, samo što sam sreo Minu... A ti Peđu.

VERA

Kakve to ima veze?

MARKO

Kako: kakve ima veze? Ako sam se ja promenio zato što sam upoznao Minu, zašto bi ti ostala ista kad si upozнала Peđu?

Zvonce i sijalica na ulaznim vratima. Ulazi Mina, baš kao u prvoj epizodi, užurbana i uspaničena. Ide pravo ka VERINOM stočiću za šminku.

MINA

Nećeš mi verovati: nestala mi je maskara, i to baš na dan premijere!

MARKO

Opet?

MINA

Šta:opet?

MARKO

Isto se to dogodili i onoga dana kada sam došao iz Pariza.

MINA

Nemam pojma.

MARKO

Kako nemaš pojma? Stajao sam tu, nasred ove prostorije, a ti si uletela ko oluja, baš kao i sada, i krenula pravo ka Verinom stočiću za šminku!

MINA

O čemu, bre, ti pričaš? Kod dana, kakva oluja?

VERA

Marko, zar ne vidiš da te loži?

MARKO

Mina, stvarno me ložiš?

MINA

Naravno da te ložim! Ko bi zaboravio taj istorijski trenutak kada si došao iz Pariza ko usran golub u ovu našu ubogu balkansku provinciju, a mi smo učinile sve da te povratimo u život!

MARKO

Mina, dušo, nemoj toliko da glumiš, ostavi nešto i za večeras.

MINA

Eto, šta je to zahvalnost?...**(Šminka se)** Vera, gde pronađeš ovako dobru šminku?

VERA

Na pijaci.

MINA

Na pijaci? Jesi li ti, ženo, normalna? Od večeras ćeš morati potpuno da promeniš način života!

VERA

Zašto?

MINA

Zato što postaješ "ime" u ovom gradu – "brend"! Kostimograf oko koga će se otimati sva pozorišta. Zamisli da te neko nakon večerašnje premijere ugleda na pijaci kako kupuješ nefirmiranu šminku?

MARKO

Kakve to ima veze? Važnije su valjda Verine skice od njene šminke?

MINA

Hajde, dušo, pričaj mi malo o tome... Vera, od sutra na pijacu ne smeš ni nogom da kročiš!

Zvonce i svetlo na ulaznim vratima. MARKO otvori vrata. Uđe GVOZDEN, svečano obučen.

GVOZDEN

Drugovi, zdravo!... Vera, da li sam dobro obučen za pozorište?

VERA

Sasvim dobro.

MINA

(kroz smeh) Odlično, gosn Gvozdene, ko iz doba nemog filma!

MARKO

Mora da je general tada poslednji put i bio u pozorištu.

GVOZDEN

Ti ćeš da mi kažeš? Misliš da vojnici ne znaju šta je umetnost?

MARKO

Pa, kad je reč o slikarstvu, tu se baš niste pokazali...

GVOZDEN

Nisi ni ti.

MARKO

Ali, ipak ste bili na mojoj izložbi?

GVOZDEN

Po službenoj dužnosti, kao predsednik Kućnog saveta!

MINA

I kao pratilac gospođe Krune.

GVOZDEN

To je bilo samo uzgred.

MINA

Znam, uzgred će da bude i večeras...

VERA

Ostavite gosn Gvozdena na miru!

GVOZDEN

Ma, nema veze, Vera, neka oni samo pričaju, prošao sam ja kroz mnoge diverzije u svojoj vojničkoj karijeri. Nešto sam mnogo važnije hteo da vam kažem: danas se definitivno odlučuje o sudbini našeg parkića, jer...

Ulazna vrata se naglo otvaraju i ulazi NENAD, obučen kao onaj viši brat iz filma "Ljudi u crnom"!

NENAD

Sleteo je!

MINA

Ko?

NENAD

"Orao" !

GVOZDEN

Gde?

NENAD

U "gnezdo" na Surčinu! Direktnom linijom "Patagonija ervejz"!

MARKO

A, to, baš super... Sada će jaja da pojeftine.

GVOZDEN

Jesi li izvršio zadatak?

NENAD

Dakle, bilo je to ovako...

MINA

Nele, srce, možeš li da preskočiš uvod, mi večeras imamo premijeru.

GVOZDEN

Svi imamo premijeru – ali, ako ne odbranimo naš parkić, na ovoj planeti za nas više života nema!

NENAD

A i život na Marsu je pod znakom pitanja.

MINA

Mislim da ću da kolabiram...

GVOZDEN

Za kolaboracioniste mesta nema!... Vojniče, nastavi!

NENAD

Razumem, gosn potpukovniče!... Dakle, još od ranih jutarnjih sati, ja zauzmem svoje mesto u visokoj travi oko "гнезда"...

MARKO

Stvarno si čučao u travi? Pa, ti nisi normalan...

NENAD

"Trava" je šifra za restoran na aerodromu.

MARKO

Zašto onda tako i ne kažeš? Nismo mi moroni.

GVOZDEN

Bez upadica, molim!

NENAD

Dakle...

MARKO

To si već rekao.

MINA

Marko, zaveži! Hoćeš li da do sutra čamimo ovde?

NENAD

Ne razumem, čovek stavlja glavu u torbu za opštu stvar, a pojedini ga samo prekidaju... Dakle... **(Marko zamalo da opet nešto kaže, ali ga Mina samo smrtonosno pogleda i on se zaustavi)**...

Akcija je tekla ovako: "orao" sleti u "гнездо", ja grunem iz visoke "trave", stanem pred njega sa onim novim dopisom u rukama i salutiram: Gospodine referentu, poruka od "sokola": Parkić napadnut. Stop. Bager privremeno odbačen na rezervni položaj. Stop. Opasnost traje. Stop. Tražim pojačanje. Stop!... "Šta" - zaprepasti se on – "zar to nije završeno?"... Nije, gospodine ministre, lanac komande pukao!... On pomodri u licu od ljutine, dohvati onaj dopis jednom rukom, a drugom svoj mobilni telefon...!

GVOZDEN

Aha, sigurno je odmah nazvao svog sekretara da ga izriba!

NENAD

Ne, gosn potpukovniče, nazvao je svoju ženu i rekao joj da podgreje sarmu!

GVOZDEN
 Vojniče, kako si ti naivan: to su šifre...!
 MARKO
 Zemljo, otvori se...!
 NENAD
 Sve u svemu, on završi razgovor, okrene se k meni i odlučno reče: "Biće završeno"! "Rodžer"!
 MINA
 Koji sad Rodžer?
 NENAD
 Mina, to je oznaka za kraj razgovora.
 MINA
 Hvala bogu... "Rodžer"!
 NENAD
 »Rodžer«!
 GVOZDEN
 "Rodžer"!

Ulazna vrata se ponovo otvaraju i ulazi GĐA KRUNA, takođe obučena za premijeru ko iz doba nemog filma... ali, koja nosi sa sobom veliku kesu.

GĐA KRUNA
 Deco, zamislite: javio mi se Rodžer ...
 MARKO
 Ludilo se nastavlja....**(Krene ka vratima)**
 MINA
 Kuda ćeš?
 MARKO
 Idem po burek!
 MINA
 I ja ću s tobom!

Oboje istrče iz stana. GĐA KRUNA zabezeknuto gleda za njima.

GĐA KRUNA
 Šta im bi, jesam li rekla nešto ružno?... Pa, Rodžer je moj sestrić iz Švajcarske, samo se javio da proveri nisam li slučajno umrla.
 GVOZDEN
 To je baš lepo od njega... Ovdašnja mladež nije tako pažljiva.
 VERA
 Sedite, gospođa Kruno, da popijemo kaficu...
 GĐA KRUNA
 Baš može jedna kafica. Hvala, dete.
 VERA
 Jeste li i vas dvojica za nešto?
 NENAD
 Ja bih mogao nešto da prezagajim, toliko sam gladan da bih mogao da pojedem i svoju sopstvenu patiku...**(Gleda žalosnim pogledom svoju patiku)** Ionako je jadrnica odslužila svoje.
 GVOZDEN
 Kakvo jelo, vojniče, front nam se primakao na tri koraka!

NENAD

Baš zato: da povratim snagu pre odlučujuće bitke.

GVOZDEN

Ne može! Neprijatelj samo čeka da se prežderemo, opustimo – a onda, cap, bager! Vojniče, pokret!

NENAD

Legija stranaca je banja u odnosu na ovo... Vera, vidimo se večeras, na tvojoj premijeri.

VERA

Povedi i Jovanu.

NENAD

Taman posla da zaboravim Jovanu. Mogli bi ste odmah da mi zapalite sveću. Doviđenja!

GVOZDEN

Zdravo!...(Tiše, Kruni) Doći ću po vas kako smo se dogovorili.

GVOZDEN i NENAD izađu. VERA sprema kafu u kuhinjici. GĐA KRUNA polako, dok joj je VERA okrenuta leđima, izvadi iz kese, očigledno staru, ali izvanredno očuvanu, prekrasnu svečanu haljinu. Prostre je preko stolice. VERA se okrene, donese kafu, ugleda haljinu... i, umalo da od iznenađenja ispusti poslužavnik. Ipak, stavi nekako tacnu na sto, priđe haljini, uzme je u ruke, gleda je ushićeno...

VERA

Čije je ovo?

GĐA KRUNA

Vera, dušo, da li bi htela da probaš tu haljinu, onako, meni za ljubav, samo da vidim kako ti stoji... i da se nečega podsetim.

VERA

A, kafa...

GĐA KRUNA

Ja ću da sipam kafu, a ti je obuci, molim te.

VERA se povuče u stranu da bi se presvukla. GĐA KRUNA sipa kafu.

(Pretapanje).

Pojavljuje se VERA u KRUNINOJ haljini. Izgleda fenomenalno, kao nekakva vila!... GĐA KRUNA se okrene k njoj, a tacna u rukama joj vidno zadrhti.

Bože, da li je to moguće?!... Ista ja, ko pre pedeset godina!

64. EXT. ZGRADA POZORIŠTA.

MINA ulazi u zgradu Pozorišta na Terazijama. Kamera je otprati, a zatim se zaustavi na panou koji najavljuje predstavu.

65. EXT. ZGRADA POZORIŠTA.

PEĐA i VERA ulaze u zgradu. Ona je u onoj Kruninoj haljini, sašivenoj pre pola veka, gotovo kao neka inkarnacija stare gospođe.

66. EXT. ZGRADA.

GĐA KRUNA i GVOZDEN, doterani, izlaze iz zgrade i ulaze u taksi koji ih čeka ispred. GVOZDEN kavaljerski otvori vrata i pomogne KRUNI da uđe u auto. Idu na premijeru.

67. EXT. PARKIĆ.

NENAD i JOVANA se takođe nalaze. Poljube se, a zatim zagrljeni nastave prema autobuskoj stanici. Idu na premijeru.

68. ENT. POZORIŠNA SALA.

Pratimo jednu dužu, atraktivnu sekvencu iz nekog mjuzikla Pozorišta na Terazijama, u kojoj se pojavljuje Mina. Švenk na publiku: u prvim redovima su poznati likovi iz filma. Kraj predstave. Aplauz. Ovacije. Poklon glumaca...

(Pretapanje)

69. EXT. PARKIĆ. NOĆ.

Veselo društvo koje je dosta popilo nakon premijere, vraća se prema VERINOJ zgradi. Neki žagore, neki pevaju, neki se smeju... Svi su zagrljeni: VERA, PEĐA, MARKO, MINA, GVOZDEN, GĐA KRUNA, NENAD i JOVANA. Prilaze parku obasjanog mesečinom. Primete da neko stoji ispod table s košem. Kada priđu sasvim blizu, zastanu i gledaju u potpunoj neverici! Pred njima je ALEKSA, obučen u najsvečanije odelo. Gleda ih smešeći se, a u ruci drži podignut komad papira. GVOZDEN mu polako priđe, ALEKSA mu pruži papir. GVOZDEN priđe bliže sijalici. Čita:

GVOZDEN

"... Opštinski sekretarijat, i tako dalje, i tako dalje... Ovim dopisom obaveštavamo Kućni savet zgrade u ulici Dunavska košava broj 66, kao i stanare svih okolnih zgrada, da je projekat izgradnje garaže i benzinske pumpe na pomenutoj lokaciji – definitivno obustavljen!"... Čuli ste: pobeda...!

GVOZDEN u oduševljenju baci papir u vis, a onda svi počnu da igraju i da se vesele na sred parka u noći. Svetla na okolnim zgradama počnu da se pale, a bunovni stanari da izviruju kroz svoje prozore.

NENAD

Hej, narode, nema garaže, nema benzinske pumpe – naš parkić je odbranjen!

Svi počnu međusobno da se grle, ljube i da čestitaju jedno drugome. Neki stanari počnu da se pojavljuju iz svojih ulaza i da prilaze veselom društvu u parku, takođe grleći se i ljubeći međusobno. Slavlje je, takoreći, neopisivo!

U sred te sveopšte radosti, GVOZDEN se izdvoji iz mase i polako priđe ALEKSI.

GVOZDEN

Dobro, bre, Aleksa, ko si ti, u stvari?

ALEKSA

Gvozdene, ako ti to kažem, morao bih da te ubijem.

GVOZDEN

Onda, nema veze. Drugi put. Dođi da zagrlim!

GVOZDEN i ALEKSA se, na veliko odobravanje svih prisutnih, ko najrođenija braća zagrlje i izljube! NENAD koji se povukao malo sa strane, pripali fitilj – i prva raketa poleti put neba!

Počinje spektakularan vatromet!

KRAJ FILMA